

ใบรับรองปัญหาพิเศษ
ภาควิชาบริหารธุรกิจ เกษตร

เรื่อง

การผลิตและการตลาดมะพร้าวผลในท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

ของ

นายเชมพัฒน์ ลากะสัมพันธ์

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ว.ท.บ. (บริหารธุรกิจ เกษตร)

เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

(อาจารย์อภิสิทธิ์ แก้วจา)

กรรมการปัญหาพิเศษ

(อาจารย์นิตยา สิทธิโชค)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์อำนวยการ แสงโนรี)

๗๖๔๓ ๗

๒๕๓๐

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อ 13416 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา ๑๗ ๗๖๔๓ ๒๕๓๐ เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การผลิตและการตลาดมะพร้าวในท้องที่ อ. อัมพวา จ. สมุทรสงคราม
(Production and Marketing of coconuts in Amphur Amphawa,
Chungwat Svamurtsongkram)

T097287

โดย

นายเชมทัศน์ ลากะสัมพันธ์

เสนอ

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตร (บริหารธุรกิจเกษตร)

พ.ศ. 2530

๗๑.

๗๖๔๓๗

๒๕๓๐

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 97287

วัน,เดือน,ปี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

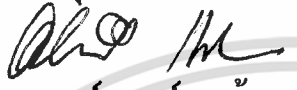
คำนิยม

การศึกษาปัญหาพิเศษ เรื่องการผลิต และการตลาดนมหม่าว ในอำเภออม้พวา จังหวัดสมุทรสงคราม ขึ้นนี้ ผู้ทำการศึกษาขอขอบพระคุณท่านอาจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ และให้คำปรึกษาแนะนำอย่างดียิ่ง ตลอดจนได้ให้การช่วยเหลือตรวจตราแก้ไข แนะนำความคิดที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการศึกษา พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรสงคราม ทำให้ผู้ทำการศึกษามีความสามารถ ดำเนินงานไปได้ด้วยความเรียบร้อย และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การผลิตและการตลาดมะพร้าวผลในท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
โดย นายเชมพัฒน์ ลากะสัมพันธ์โน
ชื่อปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)
สาขาวิชาเอก บริหารธุรกิจเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(อาจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา)

การศึกษาเรื่องการผลิตและการตลาดมะพร้าวในท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
นี้ได้จากการสอบถามตัวอย่าง 40 ตัวอย่างคือ เกษตรกรผู้ปลูกมะพร้าว 30 ราย และผู้รวบรวม
ผู้ขายปลีก และผู้ขายส่งมะพร้าวผล จำนวน 10 ราย

จากการศึกษาสภาพทั่วไป และการผลิตนั้น ปรากฏว่าเกษตรกรมีเนื้อที่ปลูกมะพร้าว
เห็นของตนเองเสียเป็นส่วนใหญ่ นอกนั้นเป็นผู้ปลูกมะพร้าว ในเนื้อที่เช่า เป็นส่วนน้อย และเกษตร
กรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับต่ำคือ ระดับประถมศึกษาถึงร้อยละ 43 พันธุ์มะพร้าวที่ปลูกใน
อ.อัมพวาส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าเป็นพันธุ์ใดแน่นอน แต่จะให้ผลขนาดกลางเป็นส่วนใหญ่ การเก็บผลมะพร้าว
ส่วนใหญ่ใช้คนขึ้นเก็บ และบางส่วนจะใช้ ไม้อ้อย ในท้องที่นี้ ไม่ปรากฏว่าใช้สิ่งช่วยในการเก็บมะ-
พร้าว ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากต้นมะพร้าวในท้องที่นี้ ไม่ค่อยสูงมากนัก ส่วนการบำรุงรักษาสวนมะพร้าว
นั้นเกษตรกร ในท้องที่ส่วนใหญ่ กำจัดวัชพืช ในสวนมะพร้าวถึงร้อยละ 33.33 รองลงมา คือการ
ป้องกันกำจัดโรคและแมลง ซึ่งได้แก่พวกด้วง กระจอก ร้อยละ 30

สำหรับผลการศึกษาในเรื่องของวิถีการตลาดนั้น มะพร้าวผลจากเกษตรกรจะจำหน่าย
ให้แพคคาทองถิ่น ร้อยละ 77 และผู้บริโภคนในจังหวัดใกล้เคียงร้อยละ 10 และพ่อค้าปลีกในจังหวัด
ร้อยละ 13 ซึ่งพ่อค้าทองถิ่นจากการสำรวจ 10 ตัวอย่างพบว่า เป็น พ่อค้าทองถิ่น 8 ตัวอย่าง และ
พ่อค้าปลีกในจังหวัด 2 ตัวอย่าง และพ่อค้าทองถิ่นก็จะทำการจำหน่ายให้แพคคาชายส่ง และพ่อค้า
ปลีกใน ตลาดกรุงเทพฯ และจังหวัดที่ขาดแคลนมะพร้าว การจำหน่ายของแพคคาส่ง ก็จะจำหน่ายต่อไป
ให้กับพ่อค้าปลีก ในตลาดกรุงเทพฯ และจังหวัดที่ขาดแคลน และสุดท้ายก็จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคใน
รูปของมะพร้าวชูด ซึ่งจากการที่มีวิถีการตลาดมากขึ้นนั้น ผลจะทำให้ราคาและส่วนเหลือ้มของการ
ตลาดนั้นมีความแตกต่างกันโดยจะสังเกตได้จากกำไรของเกษตรกรในราคาผลละ 1.65
บาท สารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ราคาจำหน่ายขอยส่งในตลาดกรุงเทพฯ ขายกันในราคาผลละ 2.97 บาทจะเห็นได้ว่ามีส่วน
เหลือของการตลาดนั้นสูงถึง 1.32 บาท ต่อผล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(1)
สารบัญภาพ	(2)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	2
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	4
นิยามศัพท์	4
การตรวจเอกสาร	4
วิธีการศึกษา	5
บทที่ 2 สภาวะการผลิตและสภาพทั่วไป	6
สภาพทั่วไปของมะพร้าว	6
วิธีการเพาะปลูกและบำรุงรักษา	18
สภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ทำสวนมะพร้าว	36
สถานภาพของเกษตรกร	36
บทที่ 3 สภาวะการตลาด	43
วิธีการตลาด	43
การขนส่ง	45
การจำหน่าย	47
ราคามะพร้าว	55
บทที่ 4 สรุปผลของการศึกษา	60
ปัญหาและข้อเสนอแนะ	61
เอกสารอ้างอิง	64
ภาคผนวก	65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 รายงานสภาพการ เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้นประจำปีการ เพาะปลูก 2527/28 ชื่อพืช มะพร้าว	8
2 ประเภทของพันธุ์มะพร้าวที่ปลูกในท้องที่อำเภออัมพวา	17
3 การบำรุงรักษาส่วนมะพร้าวของเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวา	29
4 การเก็บมะพร้าวของเกษตรกรชาวสวนมะพร้าวของท้องที่อำเภออัมพวา	31
5 คุณค่าทางอาหารของมะพร้าวอย่างละ 100 กรัม	34
6 จำนวนขนาดครีว	36
7 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เป็นตัวอย่างแยกตามช่วงอายุ	37
8 ระดับการศึกษาของผู้ให้การสัมภาษณ์	39
9 การถือครองที่ดิน	40
10 จำนวนพื้นที่ และพืชที่ปลูกในท้องที่อำเภออัมพวา	42
11 การส่งมะพร้าวของผู้รวบรวมชายส่งชายปลี	46
12 ขนาดของมะพร้าวที่เกษตรกรจำหน่าย	49
13 รูปลักษณะของการขายผลผลิตของเกษตรกร	50
14 ประเภทของพ่อค้าในอำเภออัมพวา	51
15 การขายผลผลิตของเกษตรกร	52
16 การรับซื้อผลผลิตมะพร้าวของผู้รวบรวมชายส่ง ชายปลีมะพร้าว	53
17 การจำหน่ายมะพร้าวผลของผู้รวบรวมชายส่ง ชายปลี มะพร้าวประเภทต่าง ๆ	54
18 การตั้งราคาผลมะพร้าวของเกษตรกร	55
19 การกำหนดราคาซื้อขายมะพร้าวผลของผู้รวบรวมชายส่งชายปลีมะพร้าวประเภทต่าง ๆ	56
20 ราคาที่เกษตรกรขายได้ มะพร้าวขนาดใหญ่	57
21 ราคาที่ขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ มะพร้าวขนาดใหญ่	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 การวางผังปลูกแบบสี่เหลี่ยมจตุรัส	19
2 การวางผังปลูกแบบสามเหลี่ยมคานหา	20
3 แผนผังแสดงวิธีการตลาดมะพร้าวจากห้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

มะพร้าวเป็นต้นไม้คู่บ้านคู่เมืองไทยมาแต่โบราณ มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Cocos nucifera Linn ชื่อสามัญคือ Coconut เป็นพืชในตระกูลปาล์มที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์มาก มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนไทย ซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบอาหารลาวและหวานใช้เป็นวัตถุดิบในโรงงานอุตสาหกรรมภายในประเทศ ประมาณว่าประเทศไทยมีความต้องการใช้มะพร้าวปีละ 1120 ล้านผล โดยการบริโภคสดร้อยละ 75 ส่วนที่เหลือใช้ทำเนื้อมะพร้าวแห้ง เพื่อเป็นวัตถุดิบ ในการอุตสาหกรรม ต่อไป

มะพร้าวสามารถขึ้นได้ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการทำสวนมะพร้าวมากที่สุดจังหวัดหนึ่ง ประชากรทุกตำบลและทุกอำเภอมีอาชีพ การทำสวนมะพร้าวกัน เกษตรกรจะมีการจำหน่ายมะพร้าวเป็น มะพร้าวผล หรือ จะมีการแปรรูปทำเป็น น้ำตาลมะพร้าว ถ้าพื้นที่มีการปลูกมะพร้าวมีเนื้อที่ขนาดเล็ก จะมีการจำหน่ายมะพร้าวโดยการแปรรูป เป็นน้ำตาลมะพร้าวมากกว่าที่จะจำหน่ายเป็นผลเพราะการจำหน่ายเป็นผลราคามะพร้าวในอดีต จะพบว่า ราคาสูงสุด ในปีพ.ศ. 2527 เฉลี่ยราคาต่อผล 4.53 บาท ปัจจุบันราคา ลดลงถึงผลละ 1.96 บาท แต่เกษตรกรที่มีเนื้อที่ขนาดใหญ่ประมาณ 15 ไร่ขึ้นไป จะมีการจำหน่ายมะพร้าวผลมากกว่า เพราะปัจจุบันต้นทุนในการทำน้ำตาลมะพร้าวมีต้นทุนสูงเพราะมีการจ้างแรงงานในจำนวนมาก การจำหน่ายมะพร้าวเป็นผล จะได้เปรียบกว่าซึ่งมะพร้าวโดยเฉลี่ยแล้วขึ้นเก็บกันประมาณ 2 เดือนต่อครั้ง ครั้งหนึ่งก็ได้มะพร้าวแม่พันธุ์ลูก ซึ่งถาขายได้ประมาณ 3,000 ผล ก็จะทำรายได้ที่พอสมควร จึงปัจจุบันนี้ราคามะพร้าวที่เกษตรกรจำหน่ายได้มีราคาตกต่ำลง

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าราคา มะพร้าว เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่สามารถมีผลกระทบต่อฐานะของเกษตรกร ในจังหวัดนี้ ถ้าราคาของมะพร้าวลดต่ำลงเรื่อย ๆ จะส่งทั้งให้เกษตรกรประสบภาวะการขาดทุน แต่ถ้ามะพร้าวได้มีการสนับสนุนจากรัฐบาล โดยให้มีการสนับสนุน การผลิตมะพร้าว เพื่อการส่งออกเพิ่มขึ้น หรือควรที่จะสนับสนุน อุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าวผล ก็เพื่อที่ว่า ถ้าราคามะพร้าวผลที่ขายในท้องตลาดราคาตกต่ำมาก ถ้ามีการแปรรูปแล้วจะช่วยทำให้มีสินค้าส่งออกได้มากขึ้น และยังช่วยให้ลดการเน่าเสียลดลง เพราะสินค้าเกษตรมีอายุการเก็บรักษาสั้น ยังส่งผลต่อเศรษฐกิจภายในจังหวัดนี้ด้วย มาตราฐานการครองชีพที่ดีขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีโครงสร้างการผลิตทางการเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ เพราะประชากรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมดจะประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม และรายได้ของประเทศส่วนใหญ่มาจากการผลิตทางการเกษตรที่ส่งออกได้ถึงร้อยละ 30 ของรายได้ประชาชาติ ซึ่งการประกอบอาชีพทางการเกษตร ได้แก่ การทำนา การทำสวน การทำไร่ การปลูกสัตว์ และประมง

ฉะนั้นการประกอบอาชีพทางการเกษตรจึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยตรง ในปัจจุบันนี้ อาชีพการทำสวน จะได้รับการสนับสนุน และส่งเสริมมาก เพราะการทำนาในปัจจุบันประสบปัญหาาราคาข้าว ตกต่ำ และยังถูกกีดกันการนำเข้า และมีการแข่งขันทางด้านราคากับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ เช่น ประเทศสหรัฐ จึงทำให้ รายได้ที่ได้รับของชาวนาลดลงเกษตรกรจึงหันมาสนใจในการทำสวนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำสวนมะพร้าว เมื่อได้รับความนิยมนั้นเนื่องจากยังมีพื้นที่ว่างเปล่าหรือรกร้างอยู่มาก ซึ่งเนื้อที่เหล่านั้น ไม่เหมาะสมกับการทำนา เพราะสภาพภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยให้ ฉะนั้นเกษตรกร จึงจัดสรรให้ที่ดินเหล่านั้นเกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้ โดยการหาพืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่เหล่านั้น และพืชสวนที่ได้รับคามนิยมปลูกกันมากในขณะนี้ ก็คือมะพร้าว ซึ่งเป็นพืชที่ปลูกได้ง่าย ทนต่อสภาพแห้งแล้ง และนำท่วม เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีสภาพ เป็นกลางหรือเป็นกรดเล็กน้อย pH 5-7 นอกจากนี้ยังเป็นพืชที่มีอายุยืนนาน ให้ผลเกือบตลอดปี ส่วนประกอบของต้นมะพร้าว ใช้ทำประโยชน์ ได้มากมาย อาทิเช่น

- 1 ราก . รากมะพร้าวใช้ประโยชน์ ในการเข้าเครื่องยาไทย และใช้เคี้ยวกับหมาก
- 2 ลำต้น ใช้ทำสะพาน กระดาน และทอระบายน้ำ
- 3 ใบมะพร้าว ใช้ในกวรทอขนม เครื่องจัดสาน เย็บประคัมแบบจาก มุงหลังคา
- 4 ก้านมะพร้าว ใช้ทำไม้กวาด ไม้กลัด
- 5 ยอดมะพร้าวอ่อน ใช้ในอาหารประกอบอาหาร
- 6 จั่นมะพร้าว ใช้เป็นเชื้อเพลิง
- 7 เปลือกมะพร้าวใช้ทำเชือก พรหม เบาะ แปรง ใช้ในการตอนต้นไม้
- 8 กะลามะพร้าว ใช้ทำเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่นเครื่องประคัม เครื่องดนตรี เชื้อ-

เพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 9 เนื้อมะพร้าว เนื้อมะพร้าวอ่อนใช้ทำขนม และบริโภคเป็นผลไม้ เนื้อมะพร้าวแก่ ทั่วใช้คั้นกะทิประกอบอาหาร เนื้อมะพร้าวแห้งเอามาสกัดน้ำมัน.
- 10 น้ำมันมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวแก่ ใช้ทำน้ำส้มคองผัก น้ำมันมะพร้าวอ่อนใช้เป็นเครื่องสำอาง จะเน้นการผลิตและการตลาดของมะพร้าว จึงมีความสัมพันธ์กัน และควรที่จะขยายของ ตลาดให้เพิ่มมากขึ้น มิใช่แต่เฉพาะภายในประเทศเท่านั้น ควรมีการขยายฐานะของตลาดสู่ต่างประเทศ เช่นประเทศอินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ เป็นต้นซึ่งประเทศอินเดียมีการผลิตมะพร้าวมากที่สุด ปัจจุบันนี้แต่ละประเทศได้มีการปรับปรุง ประสิทธิภาพการผลิต ให้ดีขึ้น เพื่อที่จำหน่าย ในแก่ ภายในประเทศและสามารถที่จะส่งออกเป็นสินค้าออกได้ ให้เพียงพอกับความต้องการของตลาด และ ควรที่จะมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ได้จากมะพร้าวให้โดยประโยชน์ และมีประสิทธิภาพที่ตลาดต้องการ มาตรฐาน ซึ่งประชากรทั่วโลกยังมีความต้องการมะพร้าวและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากมะพร้าวมีแนวโน้ม ที่สูงขึ้น จะมีผลทำให้เราส่งสินค้าออกได้ปริมาณเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อระบบ เศรษฐกิจของประเทศดี ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1 เพื่อให้ทราบถึง สภาวะการผลิต อันส่งผลให้เกษตรกรได้เพิ่มประสิทธิภาพในการ ผลิตให้ได้ผลผลิตที่สูงขึ้น
- 2 เพื่อให้ทราบถึง วิธีการตลาด และการค้ามะพร้าวให้ ได้มีประสิทธิภาพ เพื่อหลีกเลี่ยงการกีดกันราคา ของพ่อค้าคนกลาง
- 3 เพื่อการศึกษาถึงสภาพปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกษตรกรประสบอยู่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1 ทำให้ทราบถึงวิธีการผลิตและวิถีทาง การตลาดและการค้าของมะพร้าวในท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
- 2 ทำให้ได้ทราบถึงปัญหาในด้านต่าง ๆ และทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อหน่วยงาน ทางภาครัฐบาล เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของเกษตรกร ในภาค รัฐบรรลุต่อไปในภายหน้า
- 3 เพื่อให้ได้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่จะทำการผลิตหรือทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้ามะพร้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของการศึกษา

ในการศึกษาถึงการผลิตและวิธีการตลาดของผลมะพร้าว จะศึกษาเฉพาะในเขตท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรในท้องที่เขต อ.อัมพวามีอาชีพหลักในการทำสวนมะพร้าวมากกว่าอาชีพทางเกษตรกรรมในแขนงอื่นโดยจะศึกษาจากตัวอย่างของเกษตรกรประมาณ 30 ตัวอย่างและของพ่อค้าคนกลางประมาณ 10 ตัวอย่าง

นิยามศัพท์

การผลิตหมายถึง การสร้างอรรถประโยชน์ของปัจจัยการผลิตชนิดต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ เพื่อก่อให้เกิดเศรษฐกิจทรัพย์ **

และบริการชนิดต่าง ๆ ขึ้นเพื่อนำไปบังคับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างเต็มที่
วิธีการตลาดหมายถึง วิธีทางที่สินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง จะเคลื่อนย้ายจากแหล่งผลิตโดยผ่านพ่อค้าคนกลางต่าง ๆ ไปจนถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้ายทั้งภายในและภายนอกประเทศ

การตรวจเอกสาร

เอกสารหลักฐานที่มีผู้ดำเนินการศึกษาวิจัย เอาไว้แล้วมีดังนี้

- 1 ชวนพิศ ใจกว้าง "ต้นทุนและรายได้ของผลผลิตมะพร้าวแห้ง ใน พ.ศ. 2508/2510" เป็นการศึกษาถึงข้อมูลต้นทุนการผลิตของมะพร้าวและรายได้ จากการทำมะพร้าวแห้ง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนรายได้ในการทำสวนมะพร้าว และปัญหาการหลีกเลี่ยงราคามะพร้าวที่มีราคาตกต่ำ
- 2 ทองตอ สุวรรณิน "การสำรวจพันธุ์มะพร้าวในจังหวัดสมุทรสาคร" เป็นการศึกษาการสำรวจพันธุ์มะพร้าวต่าง ๆ ในจังหวัดสมุทรสาคร รวมถึงภาวะการผลิตและการสำรวจความนิยมของพันธุ์ไม้ที่บริโภคมะพร้าวในแต่ละพันธุ์
- 3 ธนิต วิชัยอังคนารักษ์ "การผลิตและจำหน่ายน้ำตาลมะพร้าวของกลีกร ในตำบลปลายโพงพาง อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม" เป็นการศึกษาถึงการผลิตการจำหน่ายน้ำตาลมะพร้าวรวมถึงต้นทุนรายได้ของกระหน่ำน้ำตาลมะพร้าว และการเคลื่อนไหวของราคาน้ำตาลมะพร้าวในท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
- 4 ภาพรพรรณ วัฒนกุล "ภาวะการผลิตและการตลาดมะพร้าวของไทย" ทำการศึกษาถึง

* อรรถประโยชน์ หรือความพอใจ (UTILITY)

** เศรษฐทรัพย์ ทรัพย์ที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่พอแก่ความต้องการของมนุษย์ เมื่ออยากได้ก็จำเป็นต้องไปเที่ยวซื้อหาเสียค่าตอบแทนจึงจะได้มา

ภาวะการผลิตของแต่ละภาค รวมถึงต้นทุนการผลิต เนื่องจากการปลูกมะพร้าวของทั้งประเทศและ ภาวะการตลาดของมะพร้าวภายในประเทศ

5. วินัย อรรถศิลป์ " การผลิตและการค้ามะพร้าวในท้องที่ อ.บางคณที่ จ.สมุทรสงคราม 2509-2510 " เป็นการศึกษาถึงการผลิตมะพร้าว และการค้ามะพร้าวรวมถึงรายได้ของครอบครัว ต่อไร่ ในท้องที่ อ. บางคณที่ จ. สมุทรสงคราม

วิธีการศึกษา

ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางโดยการหาเปอร์เซ็นต์ เนื่องจากเป็นการศึกษา ขนาดเล็กที่มีความซับซ้อนไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลในการปฐมภูมิ

โดยการศึกษาข้อมูลจะ เน้นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกรกับพ่อค้าคนกลางโดย จะสังเกตว่า เกษตรกรขายผลผลิตมะพร้าวไปโดยผ่านขั้นตอนใดบ้าง และพ่อค้าคนกลางจะนำผล ผลิตมะพร้าวผ่านขั้นตอนใดต่อไป และการขนส่งไปส่ง ณ ที่ใดซึ่งจะศึกษาเน้นถึงสภาพการผลิตและ สภาพตลาดของมะพร้าว ในท้องที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะรวมไปถึงปัญหาใน การทำสวนมะพร้าวของเกษตรกรว่าประสบปัญหาอย่างไรบ้าง

บทที่ 2

สภาวะการผลิต และสภาพทั่ว ๆ ไป

สภาพทั่วไปของมะพร้าว

กล่าวกันว่ามะพร้าวเป็นพืชที่กำเนิดในแถบ South East Asia แถวอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย แล้วแพร่หลายไปยังส่วนต่าง ๆ ของโลก โดยมาตามกระแสน้ำ เพราะเอกสารเก่า ๆ มีการบันทึกว่ามะพร้าวมีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า ocean going nut สามารถลอยน้ำทะเลได้เป็นเวลาถึง 120 วัน และงอกได้โดยแต่ปัจจุบันพบว่า มะพร้าวจะเสื่อมความงอกทันทีเมื่อแช่น้ำทะเลเพียง 4-5 วัน เพราะฉะนั้นการแพร่พันธุ์ของมะพร้าวเป็นเพราะมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ แหล่งปลูกที่สำคัญของโลกอยู่ในเส้น Latitude 20 องศาเหนือถึง 20 องศาใต้มี 5 แห่งคือ ฟิลิปปินส์ อินเดียน อินโดนีเซีย ศรีลังกา มาเลเซีย และหมู่เกาะทะเลใต้ ซึ่งมีการผลิตมะพร้าวถึง 90 % ของการผลิตของโลก มะพร้าวที่ปลูกรอบเขต 20 องศาเหนือ- 20 องศาใต้ไม่สามารถทำเป็นกา คาคู นอกจากเป็นไม้ประดับ มะพร้าวขึ้นในพื้นที่ที่มีความสูง 600-900 เมตรจากระดับน้ำทะเล ถ้าอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร และอุณหภูมิเหมาะแก่การเจริญเติบโต ต้องการน้ำฝนตลอดปี แต่จะปลูกได้ดีในที่ที่มีน้ำฝน 100-125 เซนติเมตรต่อปี ถ้ามีน้ำฝนมากกว่านี้ดินควรระบายน้ำได้ดีโดยทั่ว ๆ ไป ถ้าพื้นที่ใดมีน้ำฝนต่ำกว่า 100 เซนติเมตรหรือการกระจายน้ำฝนไม่สม่ำเสมอ จะช่วยให้มะพร้าวโตได้ไม่ดีเพราะกระแสน้ำหรือหนาวจัด หรือหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยต่อปี 27 องศาเซนติเกรด ไม่ควรเปลี่ยนแปลงเกิน 5 องศาเซนติเกรด แต่ถึงแม้จะชอบอากาศร้อน ความชื้นสูง ถ้าความชื้นสูงในอากาศสูงมากเกินไปก็ไม่ได้ เพราะจะทำให้ลดอัตราการคายน้ำ (transpiration) ของใบลด เป็นการลดการดูดอาหารธาตุต่าง ๆ ของมะพร้าว และความชื้นสูงยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคใบไหม้ มะพร้าวต้องการแสงสว่างมากถ้าปลูกในที่ร่มแสงแดดไม่พอ ต้นจะผลไม่ตก ลำต้นจะเอียงหาแสงสว่างเสมอ แต่ถ้าดินมีความชื้นสูง และมีลมพัดสม่ำเสมอ จะช่วยให้มะพร้าวโตได้ดีเพราะกระแสลมเพียงลดอัตราการคายน้ำ ทำให้มะพร้าวดูดอาหารได้มากขึ้น ถ้าลมพัดจัดเกินไปก็อาจทำให้หักโค่นได้มะพร้าวเป็นพืชที่ชอบอากาศทะเลเพราะอุณหภูมิ ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงมาก และตามฝั่งทะเลมีน้ำในดินมากกว่าที่ไกลทะเล มะพร้าวปลูกได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในดินแทบทุกชนิด ตั้งแต่ดินทรายถึงดินเหนียวจัด สิ่งสำคัญคือน้ำในดิน มะพร้าวขึ้นได้ดีในดินที่มีสภาพเป็นกลาง หรือเป็นกรดเล็กน้อย (PH 6-7) ลักษณะดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายมีการระบายน้ำดี มีฝนตกกระจายสม่ำเสมอแทบทุกเดือน อากาศอบอุ่นหรือค่อนข้างร้อน และมีแสงแดดมาก

แหล่งปลูก

ประเทศไทยในปัจจุบันมีการทำสวนมะพร้าว ในจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศมีการทำสวนกันมากที่สุดใภาคใต้ จังหวัดที่ปลูกมากได้แก่จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี รองลงมาได้แก่ภาคตะวันตก จังหวัดที่ปลูกมากได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม ภาคตะวันออก ได้แก่จังหวัด ชลบุรี ฉะเชิงเทรา ส่วนภาคอื่น ๆ นั้นทำสวนมะพร้าว ในปริมาณที่น้อยพอแก่การบริโภค ในจังหวัดเท่านั้น

จังหวัดที่ทำสวนมะพร้าวมากที่สุดของประเทศได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเนื้อที่ปลูกเท่ากับ 394,656 ไร่ ผลผลิตปีละประมาณ 210,402,360 ผล (สถิติปี 2528)

รายงานสภาพการเพาะปลูกไม้ผลและไม่ยืนต้น

ประจำปีการเพาะปลูก 2527/28

ข้อพืช มะพร้าว (Coconut)

ผลผลิต : มะพร้าวทั้งผล

ภาค/จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง (ไร่)			พื้นที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (ผล)	ผล/ไร่/ปี
	โทผลแล้ว	ยังไม่โทผล	รวม	โทผลแล้ว	ไม่โทผล	รวม	โทผลแล้ว	ยังไม่โทผล	รวม		
รวมทั้งประเทศ	2,230,930.5	608,598.5	2,839,520	8,803	671	9,474	2,222,127.5	607,918.5	2,830,046	1,351,232,311	608
1.ภาคเหนือ	185,117	53,420	238,537	41	29	70	185,076	53,391	238,467	90,893,836	491
2.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	177,547	91,401	268,948	197	161	358	177,350	91,240	269,590	91,298,270	515
3.ภาคกลาง	64,706	20,369	85,075	2,583	345	2,928	62,123	20,024	82,147	38,642,715	622
4.ภาคตะวันออก	307,266	67,311	374,577	5,413	48	5,461	301,753	67,263	369,116	184,135,839	610
5.ภาคตะวันตก	437,357	79,052	516,409	42	61	103	437,315	78,991	516,306	268,550,455	614
6.ภาคใต้	1,058,937	297,036.5	1,355,974	527	27	554	1,058,410.5	297,009.5	1,355,420	677,711,196	640
(สถิติการปลูกไม้ผลและไม่ยืนต้น 2527-2528)											

ข้อมูลมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง(ไร่)			พื้นที่เพาะปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (ผล)	ผล/ไร่/ปี
	มีผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม		
รวมภาคเหนือ	185,117	53,420	238,537	41	29	70	185,076	53,391	238,467	90,893,836	491
1. กำแพงเพชร	12,102	2,656	14,758	-	-	-	12,102	1,656	14,758	5,445,900	450
2. เชียงราย	6,470	2,307	8,777	39	8	47	6,431	2,299	8,730	3,279,810	510
3. เชียงใหม่	23,498	4,532	28,030	-	-	-	23,498	4,532	28,030	10,339,120	440
4. ตาก	5,393	2,333	7,726	-	-	-	5,393	2,333	7,726	2,696,500	500
5. นครสวรรค์	37,037	5,447	42,484	-	3	3	37,037	5,444	42,481	20,370,350	550
6. น่าน	4,200	2,219	6,419	-	-	-	4,200	2,219	6,419	2,016,000	480
7. พิจิตร	7,237	1,521	9,758	-	-	-	7,237	2,521	9,758	3,944,165	545
8. พิษณุโลก	23,837	2,159	25,996	-	-	-	23,837	2,159	25,996	11,680,130	490
9. เพชรบูรณ์	12,303	2,747	15,050	-	-	-	12,303	2,747	15,050	6,274,530	510
10. แพร่	2,675	2,154	4,829	-	-	-	2,675	2,154	4,829	1,150,250	430
11. พะเยา	2,502	1,922	4,424	-	-	-	2,502	1,922	4,424	1,163,430	465
12. แม่ฮ่องสอน	1,431	811	2,275	-	-	-	1,431	844	2,175	529,470	370
13. ลำปาง	3,579	1,266	4,845	2	18	20	3,577	1,248	4,825	1,477,301	413
14. ลำพูน	3,614	1,358	4,972	-	-	-	3,614	1,358	4,972	1,861,210	515
15. สุโขทัย	9,827	4,043	13,870	-	-	-	9,827	4,043	13,870	5,011,770	510
16. อุดรดิตถ์	24,258	5,503	29,761	-	-	-	24,258	5,503	29,761	11,643,840	480
17. อุทัยธานี	5,154	9,409	14,563	-	-	-	5,154	9,409	14,563	2,010,060	390

ชื่อพืชมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่เพาะปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง(ไร่)			พื้นที่เพาะปลูกคงเหลือ(ไร่)			ผลผลิตรวม	ผล/ไร่/ปี
	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	(รวม)	
รวมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	177,547	91,401	268,948	197	161	358	177,350	91,240	268,590	91,298,270	515
1. กาฬสินธุ์	4,500	3,188	7,688	-	-	-	4,500	3,188	7,688	3,127,500	695
2. ขอนแก่น				ไม่มีรายงาน							
3. ชัยภูมิ	30,438	14,784	45,222	-	-	-	30,438	14,784	45,222	15,523,380	510
4. นครพนม	7,310	2,900	10,210	-	-	-	7,310	2,900	10,210	3,947,400	540
5. นครราชสีมา	42,092	10,823	52,915	84	110	194	42,008	10,713	52,721	22,894,360	545
6. บุรีรัมย์	14,365	4,835	19,200	46	12	58	14,319	4,823	19,142	6,443,550	450
7. มหาสารคาม	1,660	713	2,373	1	3	4	1,659	710	2,369	846,090	510
8. ยโสธร	5,461	6,940	12,401	46	36	82	5,415	6,904	12,319	2,328,450	430
9. ร้อยเอ็ด	5,040	4,071	9,111	-	-	-	5,040	4,071	9,111	2,308,320	458
10. เลย	4,930	2,528	7,458	-	-	-	4,930	2,528	7,458	2,169,200	440
11. ศรีสะเกษ	14,860	13,400	28,260	-	-	-	14,860	13,400	28,260	7,727,200	520
12. สกลนคร	3,740	2,717	6,457	-	-	-	3,740	2,717	6,457	1,421,200	380
13. สุรินทร์	16,051	11,577	27,628	-	-	-	16,051	11,577	27,628	9,951,620	620
14. หนองคาย	9,850	7,285	17,135	20	-	25	9,830	7,285	17,115	4,030,300	410
15. อุดรธานี	9,450	4,219	13,669	-	-	-	9,450	4,219	13,669	4,063,500	480
16. อุบลราชธานี	780	-	780	-	-	-	780	-	780	374,400	480

ชื่อพืชมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง(ไร่)			พื้นที่ปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (ผล)	ผล/ไร่/ปี
	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม		
รวมภาคกลาง	64,708	20,369	85,075	2,583	315	2,928	62,123	20,024	82,147	38,642,715	622
1. กรุงเทพมหานคร	21,465	2,949	24,414	2,466	315	2,781	18,999	2,634	21,633	12,539,340	660
2. ชัยนาท	5,865	1,047	6,912	177	-	177	5,748	1,047	6,795	3,678,720	640
3. นนทบุรี				ไม่มีรายงาน							
4. ปทุมธานี	7,760	2,763	10,523	-	-	-	7,760	2,763	10,523	4,733,600	610
5. พระนครศรีอยุธยา	4,767	3,807	8,574				4,767	3,807	8,574	2,931,705	615
6. ลพบุรี	3,250	1,628	4,878				3,250	1,628	4,878	1,852,500	570
7. สระบุรี	12,337	4,910	17,247				12,337	4,910	17,247	7,648,940	620
8. สิงห์บุรี	2,373	391	2,764		30	30	2,373	361	2,734	1,400,070	590
9. อ่างทอง	6,889	2,874	9,763				6,889	2,874	9,763	3,857,840	560

ชื่อพืชมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง(ไร่)			พื้นที่ปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (ผล)	ผล/ไร่/ปี
	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม		
รวมภาคตะวันออก	307,266	67,311	374,577	5,413	48	5,461	301,853	67,263	369,116	184,135,839	610
1. จันทบุรี	12,311	2,637	14,948	-	-	-	12,311	2,637	14,948	5,539,950	450
2. ฉะเชิงเทรา	35,600	10,450	46,050	5,335	-	5,335	30,265	10,450	40,715	20,428,875	675
3. ชลบุรี	140,000	30,606	170,606	-	-	-	140,000	30,606	170,606	84,000,000	600
4. นครนายก	1,772	686	2,458	-	-	-	1,772	686	2,458	721,204	407
5. ตราด	28,879	3,832	32,711	32	2	34	28,847	3,830	32,677	15,721,615	545
6. ปราจีนบุรี											
7. ระยอง	49,381	12,762	62,143	46	46	92	49,335	12,716	62,051	31,574,400	640
8. สมุทรปราการ	39,323	6,338	45,661	-	-	-	39,323	6,338	45,661	26,149,795	665

ชื่อพืชมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง (ไร่)			พื้นที่ปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (รวม)	ผล/ไร่/ปี
	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม		
รวมภาคตะวันตก	437,357	79,052	516,409	42	61	103	437,315	78,991	516,306	268,550,455	614
1. กาญจนบุรี	4,887	862	5,749	20	10	30	4,867	852	5,719	2,652,515	545
2. นครปฐม	14,000	6,532	20,532	-	-	-	1,400	6,532	20,532	7,980,000	570
3. ประจวบคีรีขันธ์	333,994	60,662	394,656	22	51	73	333,972	60,611	394,583	210,402,360	630
4. เพชรบุรี	14,038	2,539	16,577	-	-	-	14,038	2,539	16,577	7,720,900	550
5. ราชบุรี	25,824	3,302	29,126	-	-	-	25,824	3,302	29,126	13,428,480	520
6. สมุทรสงคราม	33,629	1,938	35,567	-	-	-	33,629	1,938	35,567	19,841,110	590
7. สมุทรสาคร	10,985	3,217	14,202	-	-	-	10,985	3,217	14,202	6,525,090	594
8. สุพรรณบุรี				ไม่มีรายงาน							

ชื่อพืชมะพร้าว (Coconut)

ภาค/จังหวัด	พื้นที่ปลูกทั้งหมด (ไร่)			พื้นที่เสียหายโดยสิ้นเชิง(ไร่)			พื้นที่ปลูกคงเหลือ (ไร่)			ผลผลิตรวม (ผล)	ผล/ไร่/ปี
	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ไม่ให้ผล	รวม	ให้ผลแล้ว	ยังไม่ให้ผล	รวม		
รวมภาคใต้	1,058,937.5	297,036.5	1,355,974	527	27	554	1,058,410.5	297,009.5	1,355,420	677,711,196	640
1. กระบี่	51,562	23,556	75,118	-	-	-	51,562	23,556	75,118	31,195,010	605
2. ชุมพร	277,080	100,143	377,223	-	-	-	277,080	100,143	377,223	203,099,640	733
3. ตรัง	22,937	9,833	32,770	10	2	12	22,927	9,831	32,758	14,902,550	650
4. นครศรีธรรมราช	236,235	27,753	263,988	1	-	31	236,204	27,753	263,957	140,541,380	595
5. นราธิวาส	50,000	29,110	79,110	397	-	397	49,603	29,110	78,713	25,545,545	515
6. ปัตตานี	37,307	8,588	45,895	25	-	25	37,282	8,588	45,870	21,027,048	564
7. สงขลา	36,388	5,682	42,070	-	-	-	36,388	5,682	42,070	21,468,920	590
8. พัทลุง	21,015	7,966	28,981	9	12	21	21,066	7,954	28,960	12,813,660	610
9. ภูเก็ต	27,862	1,290	30,152	1	1	3	27,861	2,288	30,149	17,273,820	620
10. ยะลา	19,118	4,293	23,411	-	-	-	19,118	4,293	23,411	9,176,640	480
11. ระนอง	8,746	1,956	10,702	50	2	52	8,696	1,954	10,650	5,000,200	575
12. สตูล	13,896	1,935	15,831	-	-	-	13,896	1,935	15,831	7,545,528	543
13. สุราษฎร์ธานี	232,549	70,559	303,108	4	9	13	232,545	70,550	303,095	154,642,425	665

พันธุ์มะพร้าว

มะพร้าวเป็นพืชที่ผสมข้ามพันธุ์ แต่ละต้นจึงไม่เป็นพันธุ์แท้ อาศัยหลักทางการผสมพันธุ์ที่เป็นไปตามธรรมชาติ อาจแบ่งมะพร้าวออกเป็น 2 ประเภทคือ

1 ประเภทเตี้ย (Dwarf)

2 ประเภทสูง (Tall)

1 ประเภทเตี้ย (Dwarf)

มะพร้าวประเภทนี้ มีการผสมตัวเอง (Self Pollinating) หรือ homzygous) กอนข้างสูงจึงมักให้ผลตก และไม่ค่อยขยายพันธุ์ ส่วนใหญ่นิยมปลูกไว้เพื่อรับประทานผลอ่อน เพราะในขณะที่ยังไม่แก่อายุประมาณ 8 เดือน เนื้อมีลักษณะอ่อนนุ่ม และน้ำมีรสหวาน บางพันธุ์ น้ำมีกลิ่นคล้ายพิเศษคือมีกลิ่นหอม

ลักษณะทั่วไป - ลำต้นเล็ก

- โคนต้นไม่มีสะเกโทก

- ต้นเตี้ย โตเต็มที่ สูงประมาณ 12 เมตร

- ทางใบสั้น

- ถ้ามีการดูแลปานกลาง จะยังให้ผลเมื่ออายุ 3-4 ปี

- ให้ผลผลิตประมาณ 35-40 ผล/ปี

มะพร้าวเตี้ยมีหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีลักษณะแตกต่างกัน เช่น เปลือกสีเขียวเหลืองนวล (สีงาช้าง) น้ำตาลแดง หรือสีส้ม น้ำมีรสหวาน มีกลิ่นหอม มะพร้าวเตี้ยทุกพันธุ์จะมีผลขนาดเล็กเมื่อผลแก่มีเนื้อบางเล็กน้อย จึงไม่ถือเป็นมะพร้าวเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่พันธุ์ นกคุ่ม หมูสี เขียว หมูสีเหลือง หรือ นาฬิกา มะพร้าวเตี้ย น้ำหอม มะพร้าวไฟ

2 ประเภทสูง (Tall)

ตามปกติมะพร้าวต้นสูง จะผสมข้ามพันธุ์ (Cross pollination หรือ heterozygous) คือ ในแต่ละช่อดอก (จั่น) หนึ่ง ๆ ดอกตัวผู้จะคอย ๆ ทอยขยานและร่วงหล่นไปหมดก่อนที่ดอกตัวเมียในจั่นนั้นจะเริ่มบาน จึงไม่มี โอกาสผสมตัวเอง มะพร้าวประเภทนี้เป็นมะพร้าวเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่ปลูกเป็นอาชีพ เพื่อใช้เนื้อจากผลแก่ ไปประกอบอาหาร หรือ เพื่อทำมะพร้าวแห้งใช้ในอุตสาหกรรมน้ำมันพืช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะทั่วไป - ลำต้นใหญ่

- โคนต้นมีสะเกโทกใหญ่
- ต้นสูง โตเต็มที่สูงประมาณ 18 เมตร
- ทางใบยาวและใหญ่
- ถ้ามีการดูแลปานกลางจะเริ่มให้ผลเมื่ออายุ 5-6 ปี
- อายุยืน ให้ผลผลิตนานประมาณ 80 ปี

มะพร้าวต้นสูงมีผลโต เนื้อหนาปริมาณเนื้อมาก มีลักษณะภายนอกหลายอย่างที่แตกต่างกัน เช่น ผลขนาดกลาง ขนาดใหญ่ รูปผลกลม ผลรี บางพันธุ์เปลือกมีลักษณะพิเศษ คือ ในขณะที่ผลยังไม่แก่ เปลือกตอนส่วนหัว จะมีสีหวานใช้รับประทานได้ จึงมีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน ได้แก่ พันธุ์กะโหลกมะพร้าวใหญ่ มะพร้าวกลาง ปากจก ทะลายร่อย เปลือกหวาน และมะพร้าว มะพร้าวพันธุ์ลูกผสม

นอกจากมะพร้าวพันธุ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติดังกล่าว แล้วยัง มีมะพร้าวที่เกิดขึ้นโดยฝีมือของมนุษย์เป็นผู้ผสมพันธุ์ เพื่อให้เกิดมะพร้าวพันธุ์ใหญ่ ๆ เรียกว่า พันธุ์ลูกผสม ในปัจจุบันมีมะพร้าวพันธุ์ลูกผสมที่ได้รับการรับรองพันธุ์แล้ว เพียงพันธุ์เดียวคือพันธุ์ สวีลูกผสม 1 ซึ่งกรมวิชาการเกษตร ได้ทำการผสมพันธุ์ขึ้นที่สถานีทดลองยาวคันธุลี จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อปี 2523 โดยใช้มะพร้าวพันธุ์เต็มมาลัยสีเหลือง (Malayan Yellow Dwarf) เป็นต้นแม่ผสมกับพันธุ์เวสต์แอฟริกันต้นสูง (West African Tall) เป็นพ่อพันธุ์ การที่กรมวิชาการเกษตรได้ตั้งชื่อ มะพร้าวพันธุ์ลูกผสมนี้ว่า พันธุ์สวีลูกผสม 1 ก็เพื่อเป็นเกียรติแก่สถานีทดลองพืชสวนสวี ซึ่งเป็นสถานีทดลองทำการวิจัยเรื่องมะพร้าวที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศไทย ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นศูนย์วิจัยพืชสวนสวี อยู่ที่จังหวัดชุมพร

ลักษณะทั่วไป - ต้นโตปานกลาง

- ถ้ามีการดูแลดีจะให้ผลเมื่ออายุ 4 ปี หลังจากการปลูก
- มีความสนองตอบต่อยุติ
- ทนทานต่อสภาพแห้งแล้งได้ดีพอควรถ้าฝนแล้ง 2-3 เดือน ต้นจะยังไม่แสดงอาการขาดแคลนน้ำ
- ผลตก ขนาดค่อนข้างเล็ก แต่เนื้อหนา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอทวม : เนื่องจากมะพร้าวพันธุ์ สวี ลูกผสม1 เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์ ลักษณะของลูกทั่วไป
 ช่วงที่1 จะมีลักษณะคีมลักษณะค้อยไค แต่ถาเอาผลไปทำพันธุ์ต่อ จะเกิดการกลายพันธุ์ เพราะ
 ลักษณะค้อยไคอยู่ในต้นพอ และต้นแมจะปรากฏออกมาให้เห็นในลูกช่วงที่2 จึงห้ามไม่ให้เก็บผลไป
 เพราะทำพันธุ์

ตารางที่ 2 ประเภทของพันธุ์มะพร้าวที่ปลูกในท้องที่อำเภออัมพวา

ประเภทของพันธุ์มะพร้าวที่ปลูก	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
มะพร้าวพันธุ์หนัก	2	6.67
มะพร้าวพันธุ์กลาง	16	53.33
มะพร้าวพันธุ์เบา	1	3.34
ไม่ระบุว่าพันธุ์ใดแน่นอน	11	36.66
รวม	30	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 2 จะพบว่าเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวา ปลูกมะพร้าวพันธุ์กลาง
 จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 ปลูกมะพร้าวที่ไม่ระบุว่าพันธุ์ใดแน่นอน 11 รายคิด
 เป็นร้อยละ 36.66 ปลูกมะพร้าวพันธุ์หนัก 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 และปลูกมะพร้าวพันธุ์เบา
 1ราย คิดเป็นร้อยละ 3.34

ซึ่งจากการสำรวจ เราจะพบว่าเกษตรกรในท้องที่ อ.อัมพวา ส่วนใหญ่ มักจะปลูก
 มะพร้าวพันธุ์กลางเสียเป็นส่วนมาก ซึ่งอาจจะสืบเนื่องมาจากความสูงของมะพร้าวพันธุ์นี้ มีความ-
 สูงไม่มากนัก ง่ายแก่การเก็บ และขนาดของผลเหมาะแก่การบริโภค และจะให้ผลตก

วิธีการเพาะปลูกและการบำรุงรักษา

วิธีการเพาะปลูก

1 วางผลมะพร้าวตามแนวนอนลงในร่องที่เตรียมไว้ หนัkcันที่ปากชั้นข้างบนเรียงไปตามทิศทางเดียวกันให้แต่ละผลติดกันหรือห่างกันไม่เกิน 5 เซนติเมตร

2 กลบทราย หรือดินโหส่วนของผลมะพร้าว โผล่พื้นดินประมาณ 1/3 ของผล

3 ถาฝนไม่ตก รคน้ำให้ชุ่มอยู่เสมอ โดยสังเกตจากความชื้น ตรงบริเวณรอยปาด

4 คอยดูแลกำจัดวัชพืช โรค-แมลงต่าง ๆ

หลังจากการเพาะแล้วประมาณ 2-3 สัปดาห์ หน่อจะเริ่มงอกในระยะแรก ๆ จะงอกน้อยเมื่อเลย 4 สัปดาห์ไปแล้วหน่อจะงอกมากขึ้น มะพร้าวที่ไม่งอกภายใน 10 สัปดาห์หรือ 70 วัน ควรค้ำทิ้งหรือนำไปทำมะพร้าวแห้ง เพราะถาปล่อยให้แห้งก็จะได้หน่อที่โผล่ ตามปกติ มะพร้าวจะงอกประมาณร้อยละ 60 ภายใน 10 สัปดาห์ เมื่อหน่อยาวประมาณ 1-3 นิ้ว ควรย้ายลงแปลงชำ ในการค้ำจะไม่ย้ายลงแปลงชำที่ละน้อยแต่จะรอขยายพร้อมกันในคราวเดียว

ในกรณีที่ทำกรเพาะมะพร้าวเป็นจำนวนไม่มากนักก็อาจทำการเพาะโดยไม่ต้องนำลงแปลงชำก็ได้แต่ในการเพาะ จะต้องขยายระยะ ใ้กว้างขึ้นโดยวางผลห่างกันประมาณ 45-50 เซนติเมตร เพื่อให้หน่อเจริญได้ดี จะได้หน่อที่อ้วนและแข็งแรง เมื่อหน่อมีใบประมาณ 4-5 ใบ ก็ค้ำไปปลูกได้

วิธีการชำ

1 เตรียมแปลงชำเช่นเดียวกับแปลงเพาะ

2 แปลงชำควรอยู่ไกลกับแปลงเพาะ เพื่อสะดวกในการขนย้ายหน่อ ถาดินไม่ดีให้ใส่ปุ๋ยคอก ไร่ละ 24 ปีบ ประมาณ 240 กิโลกรัม ทว่านให้ทั่วบริเวณแปลงแล้วไถกลบ

3 ขุดหลุมขนาดเท่าผลมะพร้าว ระยะระหว่างหลุม 60 เซนติเมตร อาจวางผังการชำแบบสามเหลี่ยมด้านเท่า หรือแบบสี่เหลี่ยมจตุรัสก็ได้

4 การขนย้ายหน่อมะพร้าวแปลงเพาะชำลงในหลุมให้หน่อตั้งตรงกสมดินหนาประมาณ 2/3 ของผล เพื่อให้ดินที่ส่วนคอของหน่อพันธุ

- 5 ใช้ทางมะพร้าว หรือหญ้าแห้งคลุมแปลง (อาจใช้วัสดุอย่างอื่นก็ได้) เพื่อรักษาความชุ่มชื้น
- 6 ถ้าฝนไม่ตก รดน้ำให้ชุ่มอยู่เสมอ และป้องกันกำจัดวัชพืช โรคแมลง
- 7 เมื่อมะพร้าวมีอายุ 6-8 เดือน (อยู่ในแปลงชำ 4-5 เดือน) หรือมีใบประมาณ 4-6 ใบ (ทาง) ก็คัดเลือกหน่อที่สมบูรณ์ไปปลูกได้

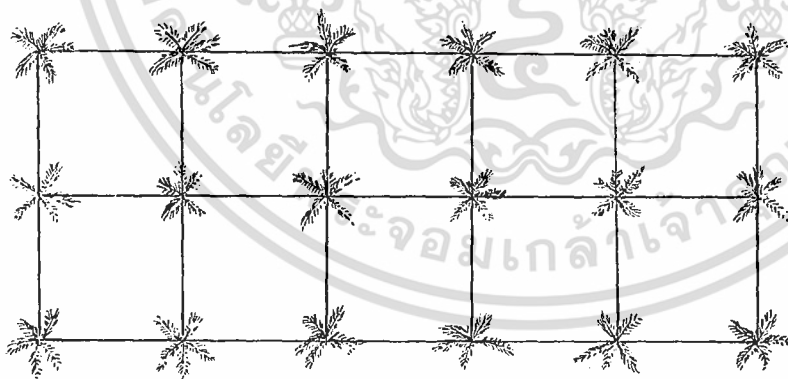
ลักษณะหน่อพันธุ์ที่ดี

คือหน่อมีอายุ 6-8 เดือน หรือมีใบ 4-6 ใบ หน่อมีลักษณะอวบ โคนหน่อโต ใบกว้าง สีเขียว เข้มก้านทางสั้นและใหญ่ ไม่มีโรคและแมลงทำลาย

การวางแผนการปลูกมะพร้าว

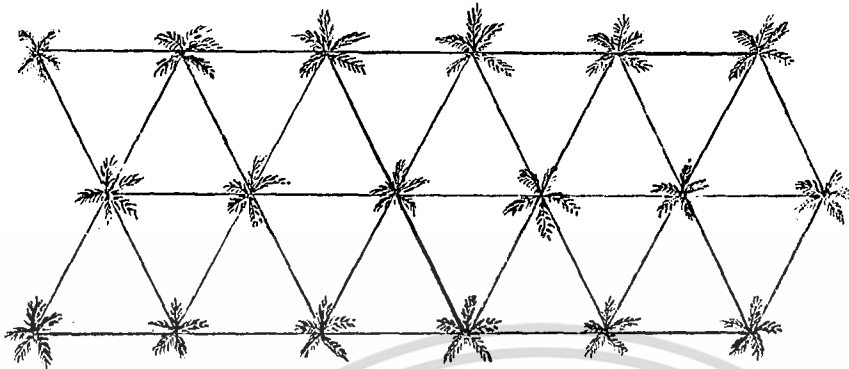
ในพื้นที่ราบสอमतวางผังปลูกได้ 2 แบบคือ

- 1 แบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส จะมีระยะระหว่างต้นและระหว่างแถวเท่ากัน
- 2 แบบสามเหลี่ยมด้านเท่า จะมีระยะระหว่างต้นยาวกว่าระยะระหว่างแถว แต่ทุกต้นก็จะมีระยะห่างเท่ากัน เช่นเดียวกับการปลูกแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส (ดูรูป) การปลูกแบบสามเหลี่ยมด้านเท่านี้จะได้จำนวนต้นต่อไร่มากกว่าการปลูกแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัสประมาณ 15 %

ภาพที่ 1 วางผังปลูกแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 วางผังปลูกแบบสามเหลี่ยมคางหมู

ระยะปลูก

ระยะปลูกเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อจำนวนผลผลิตที่จะได้รับ ถ้าปลูกถี่เกินไป ต้นมะพร้าวจะบังร่มกัน ไม่สามารถจะปรุงอาหารได้อย่างเต็มที่ ต้นสูงชะลูด ออกผลไม่คงที่ ถ้าปลูกห่างกันมาก จะได้อายุต้นน้อยผลผลิตก็น้อย

ระยะปลูกที่เหมาะสมกับแบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส และแบบสามเหลี่ยมคางหมูของมะพร้าวพันธุ์ต่าง ๆ มีดังนี้

พันธุ์	แบบสี่เหลี่ยมจัตุรัส		แบบสามเหลี่ยมคางหมู	
	ระยะที่ปลูก (เมตร) คน×แถว	คน/ไร่	ระยะปลูก (เมตร) คน×แถว	คน/ไร่
ต้นเตี้ย	6×6	44	6.5×6.5	43
ต้นสูง	9×9	20	9×7.8	22
ลูกผสม	8.5×8.5	22	8.5×7.4	25

หมายเหตุ มะพร้าวต้นเตี้ยควรปลูกไร่ละประมาณ 40-45 ต้น

สำหรับพื้นที่ลุ่ม หรือดินเป็นดินเหนียว การระบายน้ำไม่ดี ควรยกทรงให้สูงกว่าระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำท่วมสูงสุดไม่น้อยกว่า 50 ซม. ขุดร่องตามความยาวของพื้นที่ สันร่องกว้าง 5-8 เมตร (5 เมตร สำหรับพื้นที่เตี้ย 8 เมตร สำหรับพื้นที่สูง) กุดร่องกว้าง 2 เมตร.

การเตรียมหลุมปลูก

ควรเตรียมหลุมปลูก ในฤดูแล้ง ขุดหลุมขนาด $1 \times 1 \times 1$ เมตร แยกดินส่วนบนไว้ต่างหาก ตกก หลุมอย่างน้อย 1 สัปดาห์ ถ้ามีปลวกให้เผาเศษไม้ ใบไม้แห้งหรือขยะ ในหลุม อาจจะใช้ยากับปลวกโรยกันหลุมแทนการเผาก็ได้ ถ้าปลวกมะพร้าวในพื้นที่แห้งแล้ง หรือดินที่ปลูกเป็นทรายจัด ให้ใช้กาบมะพร้าว รองก้นหลุมโดยวางกาบมะพร้าวให้ด้านที่มีเส้นใย หายขึ้นข้างบน วางซ้อนกัน 2-3 ชั้น เพื่อช่วยเก็บความชื้นในดิน ถ้าไม่มีกาบมะพร้าวจะใช้วัสดุอื่นเช่น ฟางข้าว ใบไม้แห้ง หญ้าแห้ง ฯลฯ แทนก็ได้ ใส่ดินบนที่ผสมปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยหมักในอัตรา 1:7 รองก้นหลุม ส่วนดินล่างผสมด้วยปุ๋ยรอกฟอสเฟตหลุมละครึ่งกิโลกรัม (ประมาณ 2 กระป๋องนม) เอาดินใส่ลงในหลุมให้เต็ม หึงไว้จนถึงฤดูปลูก

วิธีการปลูก

ควรปลูกในฤดูฝน ขุดดินบนหลุมปลูกที่เตรียมไว้ ให้เป็นหลุมเล็ก ๆ ขนาดเท่าผลมะพร้าว เอาหน่อที่คัดเลือกแล้วมาตัดรากที่หักชำออก ใช้ปูนขาวหรือยากันราทาตรงรอยตัดวางหน่อลงในหลุมให้หน่อตั้งตรงหันหน่อไปในทิศทางเดียวกัน กลบดินอย่างน้อย $\frac{2}{3}$ ของผลหรือให้ผลคมีคผลมะพร้าว แต่ควรระวังอย่าให้ดินทับโคนหน่อ เพราะ จะทำให้หน่อถูกรัดคั้นจะโตช้า แต่เมื่อมะพร้าวโตขึ้นก็ควรจะกลบดินให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันโคนลอย ควรเอาไม้ปักเป็นหลักผูกยึดค้ำต้นให้แน่นเพื่อป้องกันลมโยก เขี่ยดินรอบโคนหน่อให้แน่น ควรทำร่มให้ในระยะแรก เพื่อลดอัตราการตายเนื่องจากถูกแดดจัดเกินไป กรณีถ้าในบริเวณที่ปลูก ถ้ามีการเลี้ยงสัตว์ ให้ทำรั้วป้องกันสัตว์มากัดทำลาย

การบำรุงและรักษา

การบำรุงส่วนมะพร้าวเพื่อให้งอกงาม และมีผลคั้นนี้อาจจัดทำได้หลายวิธี คือ

การใช้ปุ๋ยชนิดต่าง ๆ คือ ปุ๋ยพืชสด (Green manure)

+ ปุ๋ยอินทรีย์ (Compost)

+ ปุ๋ยคอก (Farmyard manure)

+ ปุ๋ยเคมี (Fertilizers)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปุ๋ยพืชสด การปลูกพืชในส่วนมะพร้าวเช่น ปลูกถั่ว โสน ปอเทือง งอกงามแล้วไถ
กลบลงไว้ในดินให้เน่าเปื่อย เป็นอาหารของมะพร้าวที่ปลูก โดยได้อาศัยผลพกรกในดินเรียง
รวมว่าไมโครออร์แกนิซึม (Micro-organism) แยกออกเป็นพวก แบคทีเรีย (Bacteria)
พวกเห็ดรา (Fungi) และพวกไวรัส (Virus) ช่วยย่อยพืชสดกลายเป็นปุ๋ยให้ต้นมะพร้าว
จุลินทรีย์แทบทุกชนิด ต้องการอาหารจากพืช เพื่อสร้างเซลล์ (cells) ของมัน
เช่นจุลินทรีย์รากถั่ว (Legume Bacteria) สามารถดูดเอาไนโตรเจน (Nitrogen
Fixation) ไว้ที่รากของมันทำให้รากถั่วเกิดมีปมเล็ก ๆ ขึ้น เรียกว่า (Nodule) โนดูล
มีจำนวนจุลินทรีย์นับล้าน เมื่อไถกลบถั่วที่ปลูกในส่วนมะพร้าวงามดี คิดเป็นน้ำหนักต้นถั่ว 2,000
-3,000 กิโลกรัม จะให้ปุ๋ยคิดเทียบเท่ากับปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต (20%N) ประมาณ 90 - 180
กิโลกรัม ต่อไร่ เพราะจุลินทรีย์ดูดเอามาจากอากาศได้เอง ดังนั้นเมื่อปลูกถั่ว พริก โสน ถั่วฝัก
และปอเทืองไถกลบไว้ในส่วนมะพร้าวจึงงอกงามมีผลผลิตไม่จำเป็นต้องไปซื้อปุ๋ยเคมีบำรุงสวนจะ
เสียต้นทุนสูง

ปุ๋ยคอก สัตว์ประเภทกินพืชเป็นอาหาร เช่น วัว ความ เป็นไถกินลากพืชเป็นอา-
หาร เมื่อถ่ายมูลจะมีแร่ธาตุ NPK เหล่านั่นเข้าไปกับพืชก็จะกลับคืนไปสู่ดินอีก เพราะฉะนั้นเมื่อ
ชาวสวนมะพร้าวเลี้ยงสัตว์เหล่านั้นไว้ ในสวนจึงไม่ควรจะเอามูลของมันทิ้งไป ควรจะเอามา
กองผสมไว้กับหญ้าและฟาง เอาดินกลบไว้จนผุ แล้วขนเอาไปไถกลบไว้ในสวนมะพร้าว ๆ จะ
งอกงามและผลดี เพราะได้แร่ธาตุ N.P.K. พอจำนวนที่มะพร้าวต้องการ

ปุ๋ยอินทรีย์ หมายถึงของต่าง ๆ ที่เกิดจากพืชที่ในสวนในไร่ ในนา ที่ใช้ทำประโยชน์
อย่างอื่นไม่ได้ แต่ใช้ทำปุ๋ยได้ เพราะฉะนั้นขยะเหล่านั้นมีแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ดินไม่มีมีมาจากดิน
อยู่มาก แร่ธาตุที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ไนโตรเจน (N) ฟอสฟอรัส (P) และโปแตสเซียม (K) แต่
ยังไม่เอาไปใช้ไม่ได้ ต้องให้ผลพกรกในดินเขาทำการสลายเสียก่อนเรียก ไนทรีย์ในดินแบคทีเรีย
(Nitrifying Bacteria) คือเอาขยะเหล่านั้นกองรวมกันเข้ามาก ๆ พวกผลพกรกในดินที่
กล่าวจะชักจูงกันลงมือแปรสภาพเป็นระยะ ๆ และผลท้ายสุดเป็น ปุ๋ยคือปุ๋ยแอมโมเนียมซัลเฟต
เป็นเกลือ (Nitrate) ขนเอาใส่สวนมะพร้าว ไถกลบไว้ในดิน รากมะพร้าว จะดูดเอาไปใช้
ใบปรุงอาหารได้มาก มะพร้าวจะงามตกผลดีเราเรียกปุ๋ยประเภทนี้ว่า ปุ๋ยอินทรีย์ (Compost)
อย่างปุ๋ยเทศบาล เป็นต้น

ดังนั้น การทำสวนมะพร้าวที่จะเลี้ยงตัวไค้ดินนั้น จำเป็นต้องรู้จักวิธีบำรุงรักษา และ ใส่ปุ๋ยชนิดที่ไม่ต้องซื้อทำขึ้นใช้เองได้เป็นหลักรสำคัญ

ปุ๋ยเคมี (Fertilizers) กับปุ๋ยอินทรีย์นั้นประกอบด้วยธาตุอะไรคือ ปุ๋ยอินทรีย์ (Compost) ได้จากซากสัตว์ต่าง ๆ ที่ได้จากพืช และสัตว์ที่ผสมแล้วกลายเป็น Humus คือเป็นดินใหม่สีหม่น ๆ อันประกอบด้วย แร่ธาตุที่สำคัญ คือ N.P.K. ปุ๋ยเคมี (Fertilizers) ทำขึ้นจากสารเคมีประกอบด้วยแร่ธาตุที่สำคัญคือ N.K.P. เหมือนกัน ผสมอยู่มากแล้วยังมีวัตถุอื่น ๆ ปนอยู่ด้วย ไม่ละลายน้ำ เรียกว่าสิ่ง (Impurities) มีอยู่ราว 3-4% ปุ๋ยเคมีหรือ ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ เรียกชื่อทางการค้าต่าง ๆ กัน เช่น Superphosphate, Nitrochalk Muriate of potash เป็นต้น

ชาวสวนมะพร้าวอาจใช้ปุ๋ยธรรมชาติแทนได้ เช่น กระจุกป็น เศษเขาวัว เขาคาย กับเท้าของมัน แทน Superphosphate ฯลฯ ได้ ปุ๋ยเหล่านี้เมื่อใส่ลงไปครั้งหนึ่งก็ใช้ไปไค้นานปี จะค่อยละลายไปทีละน้อย

ถ้าใช้ปุ๋ยสูตร 13-13-21 หรือ 12-12-17 ใน 2 อัตราต่าง ๆ กันตามอายุคือ อายุ 1 ปี ใส่ปุ๋ย 1 กก./ต้น/ปี อายุ 2 ปี ใส่ปุ๋ย 2 กก./ต้น/ปี อายุ 3 ปี ใส่ปุ๋ย 3 กก./ต้น/ปี อายุตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไปใส่ปุ๋ย 4 กก./ต้น/ปี

วิธีการใส่ปุ๋ย สามารถแบ่งได้หลายวิธีคือ

1 ชุกเป็นวงกลม เบบนี้ เป็นแบบที่ใช้กันอยู่ทั่วไปคือชุกเป็นวงกลมกว้าง 1 เมตร ลึก 15 เซนติเมตร ห่างออกไปจากต้นมะพร้าว 1 เมตร ถ้าจะใช้แบบสุกัววี่ 1 คู่ ให้นอนตายมูลใต้ ต้นมะพร้าวต้องชุกเป็นวงกลมรอบต้นมะพร้าวลึก 15 เซนติเมตร กว้าง 1 เมตร จากโคนต้นมะพร้าว ออกไป แล้วจึงกลบดินรอบโคนต้นมะพร้าว ถ้าเป็นดินปนทรายไม่ต้องชุกดินเป็นวงกลมรอบต้นมะพร้าว เมื่อสุกัววี่ไว้ 7 วันแล้ว เอาปุ๋ยที่ผสมไว้ตามส่วนที่กำหนดคือ

Muriate of Potash (60%)	1 ปอนด์
Saphos phosphate	1 1/2 ปอนด์
	2 1/2 ปอนด์

แล้วโรยลงไปทั้งมูลโค และปุ๋ยเคมี

โรยรอบต้นมะพร้าว แล้วชุกหรือไถพรวนกลบไว้หรือจะใช้ทางหรือกบมะพร้าวคลุมไว้ด้วยก็ยิ่งดี

จะช่วยให้ดินมีความชุ่มชื้นนาน

2 ขุดร่องยาว สำหรับในแถวมะพร้าวขึ้น ในประเทศลังกา ใช้แบบขุดเป็นร่องยาวไปตามแถวมะพร้าว กว้าง 3 เมตร ลึก 15-20 เซนติเมตร เอาปุ๋ยพีชสด หรือกากมะพร้าว-เรียงไว้ในร่อง แล้วกลบดินให้ราบ มะพร้าววางออกไปคูดเอาไปเลี้ยงต้นและผล ทำให้มะพร้าวออกงามดี มีผลตกกว่าไม้ไผ่บำรุงลังกา

3 หวานและไถพรวน วิธีที่หวานปุ๋ย แล้วไถพรวนจะทำให้ไถแต่ในพื้นที่ราบ ถ้าเป็นที่เขาชันใช้กรรมวิธีได้ ผ่นจะชะไปหมด ปุ๋ยที่จะหวานต้องคลุกเคล้ากันให้ทั่วแล้วจึงใช้มีดนั้นจะมิได้ผลสมความต้องการ

กำหนดฤดูใส่ปุ๋ย ให้ใส่ปุ๋ยในระหว่างฤดูฝน เมื่อฝนตกหายดีแล้วจึง ใส่ปุ๋ย จะทำให้ปุ๋ยจะลงไปดิน ไถมากถ้าใส่ลงไปแล้วดินแห้งก็ไม่เกิดประโยชน์

วิธีเลือกใส่ปุ๋ย ต้องพิจารณาคุณภาพของปุ๋ยเช่นกัน ในส่วนตอนใดมะพร้าวไม่งามหรือไม่ตก ควรจะใส่ปุ๋ยให้ตอนใดที่งามดีและตกอยู่แล้วก็ไม่ควรใส่ปุ๋ย จะหมดเปลืองเปล่า การไถพรวนมีการเข้าใจว่า จะช่วยให้สภาพของดินดีขึ้น และออกซิเจนผ่านลงไปในดินไถมาก และดินที่ฟูขึ้นจะสามารถดูดเอาความชุ่มชื้นไว้ได้นาน ผลพริกไถดินจะทำงานไถแข็งแรงขึ้นเป็นประโยชน์แก่ต้นมะพร้าวมากแต่หากการไถพรวนนั้น ควรหวานปุ๋ยลงไปก่อนหรือมีดนั้นพอไถแล้วก็รับหวานปุ๋ยลงไป ในรอยไถ จะหวานที่เดียวหมด หรือแบ่งไว้หวานคราวหลังครั้งหนึ่ง แต่การไถพรวนบางยุคกล่าวว่าเป็นการทำอันตรายแก่ต้นมะพร้าว รากมะพร้าวจะขาด

อนึ่งก่อนที่จะ ใส่ปุ๋ยชนิดใดลงไปในส่วนมะพร้าวนั้น เขาแนะนำให้ส่งดินตัวอย่างไปให้เจ้าหน้าที่ ทำการวิเคราะห์ ให้ทราบว่าในดินนั้นมีแร่ธาตุชนิดใดมากน้อยเพียงใด แล้วจึงจะสามารถผสมปุ๋ยให้ได้ เหมาะแก่ความต้องการของดิน มีดนั้นการไถพรวน ใส่ปุ๋ย ในส่วนมะพร้าวจะไม่เกิดผลดีสมความมุ่งหมาย จะทำให้เสียต้นทุน และแรงงานสูญเปล่า.

การปราบวัชพืช

ใช้แรงงานคน โดยการถากด้วยจอบ หรือคายนด้วยมีด

ใช้เครื่องทุ่นแรง เช่น รถตัดหญ้า รถไถขนาดเล็ก

ใช้สารเคมีเช่น "ราว-ออฟ" กำจัดหญ้าคา เวลาใช้ต้องระวังอย่าให้ถูกต้นหรือใบ

มะพร้าว

พืชชุกชุมดิน (พืชตระกูลถั่ว เช่นคาโลโปโดเนียม เพอร์ราเนีย และเซ็นโตรซีมา) โดยการปลูกให้ห่างจากโคนต้นเกินรัศมี 1 วา

การปลูกพืชชุกชุมดิน ในสวนมะพร้าว

การปลูกพืชชุกชุมดินในสวนมะพร้าว เป็นสิ่งจำเป็น เช่น ในประเทศที่มีผลเมืองมีอาชีพการทำสวนมะพร้าวเจริญมั่นคงนั้น น่าจะพิจารณาใช้กับประเทศไทย เพราะว่าประโยชน์ที่จะได้รับมีหลายประการคือ.

1 พืชคลุม ช่วยรักษาความชุ่มชื้นในดินไว้ได้นาน

2 ราก กิ่ง ก้าน ใบ พืชคลุมป้องกันมิให้เมล็ดฝนที่ตกลงมาอย่างแรง ชะละลายดิน และปุ๋ยไปสู่ที่อื่นซึ่งจะทำให้คุณภาพดินในสวนมะพร้าวเสื่อมลง

3 เมื่อใดที่พืชคลุมลงไปดิน ราก, กิ่ง, และส่วนอื่น ๆ ของมันจะฝังทำให้ดินโปร่ง ออกซิเจนผ่านได้ง่าย เพิ่มปุ๋ยไนโตรเจนปอดแอสโตอิก และคูดเอลความชุ่มชื้นไว้ได้มาก ช่วยให้รากมะพร้าว ใคอาหารเพิ่มขึ้นเพราะผลพกรรคในดินช่วยปรุงปุ๋ยให้ได

4 ช่วยทนคาแรงงานตากถาง วัชพืชที่ขึ้น แยงอาหารไปจากมะพร้าวและพืชแซม

5 ช่วยให้มะพร้าวและพืชแซมงอกงามมีผลตก กลีกรไคเก็บเกี่ยวได้ผลมากขึ้น

พืชชุกชุมดินมีหลายชนิด ควรเลือกให้เหมาะแก่ดินและภูมิอากาศ เพราะบางชนิดยังรากลงลึก บางชนิดแพร่รากไปตามผิวดิน บางชนิดทนแล้งได้ดี บางชนิดไม่ทนแล้ง ควรเลือกใช้ตามความเหมาะสม

ประเภทของพืชชุกชุมดิน จำพวกต่าง ๆ มีลักษณะ คุณสมบัติดังนี้

1 *Certosema Pubesceens* เป็นเถาเลี้ยยกายชอนกันหนาแน่น ใบเล็ก ดอกสีเหลืองอ่อน กลาวดอกสีม่วงอ่อน ช่อหนึ่งมีห้าดอก เมล็ดแบนสีน้ำตาล มีจุดสีเขียวเข้ม เมล็ดปลูกห่าง 3 ฟุต 9 เดือน ออกดอก ทนแล้งพอใช้ ไตรมกขึ้นได้ดี

2 *Tepnrosa Canadida* ลักษณะต้นเป็นพุ่มสูง 2-3 เมตร ดอกเป็นช่อใหญ่สีขาว ผักยาวเล็ก ใบเล็กแบนผสม (Compound) ปลูกห่างกัน 12 เมตร 6 เดือนเริ่มออกดอกเป็นปุ๋ยอินทรีย์ ได้ดีกว่าชนิดอื่น ๆ

3 *Cratalavia anrgyroides* ต้นสูง 3-4 เมตร มีกิ่งก้านมากและแข็ง ดอกมีสีเหลืองอ่อน เป็นช่อยาว ผักมีขนสั้น ๆ เมล็ดแบน สีน้ำตาล โตเร็ว 2 เดือนมีดอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 *Cratalaria usaramoenses* เมล็ดคล้าย *Cratalaria anagyroides* มากแต่ดอกเล็กกว่า ใบตกกว่า ขึ้นได้ดี ในดินทุกชนิดแต่อายุสั้น

5 *Calopogonium mucunoides* ต้นเลื้อยเป็นเถาใบ 3 แฉก ขอบดอกสั้นสีน้ำเงินอ่อน เมล็ดแบนสีน้ำตาลปลูกเป็นแถวห่าง 3 ฟุต เหมาะแก่ที่เปิดใหม่

6 *Pueraria phaseoloides* (Javanica) เถาเลื้อยยาว 20 ฟุต ลำต้นเป็นขนใบยาว 6-8 นิ้ว กว้าง 4-5 นิ้ว 3 แฉก ดอกเป็นช่อ ผลแบนเรียบ เมล็ดสีน้ำตาลแก่ ขึ้นได้ดีแม้ในดินเหนียว ไซยอกปักชำได้ ปลูกห่าง 3 ฟุต ใต้ผลดี

พืชคลุมดินนี้ ถ้าจะให้ประโยชน์แก่สวนเร็วขึ้น ก็ใช้ เป็นปุ๋ยพืชสด

ไปไคเลยกล่าวคือ เมื่อพืชคลุมดินที่ปลูกไว้มีดอกก็ไถพลิกกลบ ให้พืชลงไปอยู่ใต้ดิน ทำในระหว่างพืชมีดอก บานเต็มที่ เวลานั้นพืชสมบูรณ์ที่สุดควรรีไถมีดตัดสับต้นให้ขาดเป็นท่อน ๆ แล้วไถกลบพลิกลงไปใต้ดิน ใต้รับความชุ่มชื้น ความรอนเหมาะแก่พวกแมงที่เรี่ย และเห็ดรา จะเข้าไปย่อยให้พืชพังสลาย แร่ธาตุในส่วนต่างๆ ที่พืชคลุมดิน ถูกเอาแร่ธาตุจากดินในส่วน ก็จะส่งผลกลับลงไปใต้ดินในส่วน และพืชคลุมดินยังดูดเอาไนโตรเจนและ CO₂ จากอากาศ เพิ่มให้อีกส่วนจึงทำให้อาหารพืชในดินเต็มขึ้นอีกอย่างหนึ่งด้วย รากจะดูดเอาไปใช้ไคอย่างเต็มที่ เจ้าของสวน ก็ปลูกพืชคลุม ฆ่าลงไปเป็นชุด ๆ แล้วไถกลบปีละครั้ง จะทำให้มะพร้าวออกงามเก็บผลได้ตลอดปี ไม่มีเวลาวางดินในส่วนจะสมบูรณ์ ตลอดไป มะพร้าวก็จะให้ผลดีสม่ำเสมอ

ศัตรูที่สำคัญของมะพร้าวมีอยู่ 2 ชนิดคือ.

1 ควางแรด เป็นแมลงปีกแข็งตัวใหญ่มีสีน้ำตาลเข้ม ขนหัวมีนอเหมือนแรด ตัวแก่กัดกินยอดและใบอ่อน ทำให้ทางมะพร้าวขนาดเป็นริ้ว ๆ แผลที่เกิดจากควางนี้มักจะเป็นที่เห็ดคางวงมาวางไข่ สามารถจะป้องกันกำจัดได้ทั้งในระยะที่เป็นตัวหนอนและตัวเต็มวัย โดย.

- รักษาสวนให้สะอาด เป็นการทำลายแหล่งวางไข่ เพราะควางแรดชอบวางไข่ในกองขยะกองปุ๋ยหมัก กองเศษไม้ ตอไม้ฝุ่ ฯลฯ.

- ถ้าเห็นใบยอดขาดเป็นริ้ว ๆ แสดงว่าถูกควางแรดกัดให้ใช้ตะขอหรือ เหล็กแหลมแทงถึงเอาตัวแถมมาทำลาย

- ใช้สารเคมี เช่น

(1) ออลคริน ชนิดน้ำ 5 ขอนโต๊ะผสมน้ำ 1 ปีบ ราคาที่คอมะพร้าวทุก 2 เดือน

(2) อไฮคริน 3 ขอนโต๊ะ ผสมน้ำ 1 ปีบ ราคาที่คอมะพร้าว เดือนละครึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ออลด์จีน ชนิดผลคูกกับขี้เลื่อยในอัตรา 1 ส่วนโต๊ะ/ขี้เลื่อย 8 กระทบงนม โยง
ที่ค่อมะพร้าวต้นละ 1 กระทบงนมทุก 2 เดือน

(4) สำหรับต้นมะพร้าวที่มีลำต้นสูงมาก ใช้พวก นูวาครอน อโซคริน ฉีดเข้าลำต้นให้เป็น
2 รูอยู่ ตรงข้ามกัน ใช้เข็มฉีดยาคูดยา 10 ฉีดใส่ในรูที่เจาะไว้ข้างละ 5 จะมีฤทธิ์
อยู่นานประมาณ 30 วัน วิธีนี้ห้ามเก็บผลมะพร้าวจนครบกำหนดหลังจากฉีดยาแล้ว อย่างน้อย
30 วัน

- ใช้วิธีชีววิธี โดยธรรมชาติจะมีเชื้อราและเชื้อไวรัส ที่สามารถ ทำลายดวง
แสดไคทั้งที่เป็นตัวหนอนและตัวเต็มวัยคือ

(1) เชื้อราเขียว *Metarhizium anisopliae* จะเข้าทำลายตัวหนอน มองเห็น
เป็นเส้นใยสีขาวจับกันเป็นก้อน อยู่ที่ผิวภายนอกตัวหนอน ต่อไปจะเปลี่ยนเป็นสีเขียว ถ้าตัวหนอน
ของดวงแสดมีลักษณะดังกล่าว ควรนำไปใส่ให้กระจายตามกองขยะ กองปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก ท่อหรือ
ทอนมะพร้าวๆ ซึ่งเป็นแหล่งเพาะขยายพันธุ์ของดวงแสด จะช่วยลดปริมาณดวงแสดลงได้มาก

(2) เชื้อไวรัส *Rhabdovirus oryctes* หรือที่เรียกกันว่า *Baculavirus* จะ
เข้าทำลายตัวหนอน มีลักษณะที่สังเกต ได้ง่ายคือ ส่วนท้ายของตัวหนอน (vectum) จะพอง
โตยื่นออกมาเห็นได้ชัดเมื่อพองหนอนที่มีลักษณะนี้ ควรเก็บไปใส่ไว้ในตามแหล่งเพาะขยายพันธุ์ของ
ดวงแสด จะทำให้ดวงแสดเป็นโรคแพร่กระจายมากขึ้น ปริมาณของดวงแสดจะลดลง

2 ดวงวง มีขนาดเล็กกว่าดวงแสด เข้าทำลายต้นมะพร้าว โดยการวางไข่ตาม
รอยแผลที่มีอยู่แล้ว เช่น แผลที่เกิดจากดวงแสดกัดทำลายเมื่อไข่ฝักเป็นตัว หนอนก็จะกัดกินส่วน
ที่อ่อนแอจะเจาะไชเข้าไปในลำต้น ทำให้ต้นมะพร้าวเหี่ยวเฉาและตายได้

การป้องกันและกำจัด

- ป้องกันกำจัดดวงแสดก่อนให้เกิดระบาดทำลายต้นมะพร้าว เพราะแผลที่ดวงแสด
กัด เป็นช่องทาง ให้ดวงวงเข้าไปวางไข่

- ระวังอย่าให้ต้นมะพร้าวเกิดบาดแผล เช่น การใช้มีดฟันต้น เพราะดวงวงจะ
เข้าไปวางไข่ตามรอยแผล

- อย่าปลู่มะพร้าวต้นเพราะรากจะชอยดวงวงสามารถเข้าไปในรอยเปิดของ
เปลือกตรงส่วนของโคนต้นที่ติดกับพื้นดินได้

- ถ้าพบต้นไม้ที่ถูกดวงงวงทำลาย และต้นยังแข็งแรงอยู่ให้ใช้ยา คาร์โบฟูราน (ฟูราดาน หรือคูราแตร 3% G) โรยบริเวณโคนต้น เกือบถึงก้น รดน้ำให้ชุ่ม ยาจะซึมผ่านขึ้นไปจนถึงยอด ฆ่าหนอนที่กินอยู่ภายในได้ และอย่าเก็บผลไปรับประทานภายใน 20 วัน หลังจากใส่ยาแล้ว

- ต้นที่ถูกดวงงวงทำลาย จนตายควรถอนทิ้งแล้วเผาทำลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 การบำรุงรักษาส่วนมะพร้าวของเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวา

ประเภทของการบำรุงรักษา	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
กำจัดวัชพืชในส่วนมะพร้าว	15	53.33
การป้องกันกำจัดโรคและแมลง	9	30.00
การใส่ปุ๋ยต้นมะพร้าว	4	13.33
การปลูกพืชคลุมดิน	1	4.34
รวม	30	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากตารางที่ 3 จะพบว่าเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวา จะมีการบำรุงรักษาส่วนมะพร้าวโดยกำจัดวัชพืชในส่วนมะพร้าวจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.33 การป้องกันกำจัดโรคและแมลง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 การใส่ปุ๋ยต้นมะพร้าว จำนวน 4 รายคิดเป็นร้อยละ 13.33 และการปลูกพืชคลุมดิน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.34 ตามลำดับ

ซึ่งจากตัวอย่าง จากการสำรวจ เราจะพบว่าเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวาส่วนใหญ่ก็จะทำการบำรุงรักษา โดยการกำจัดวัชพืช ในส่วนมะพร้าว

การเก็บมะพร้าว

เมื่อมะพร้าวแก่ได้ขนาด ซึ่งจะดูได้จากเปลือกซึ่งมีสีน้ำตาลแก่ ก็จะทำการเก็บได้
วิธีการเก็บมีอยู่ 3 วิธีที่ใช้กันคือ 1 ใช้ไม้สอย เป็นไม้ไผ่สั้นยาว ตามขนาดของต้นมะพร้าว

2 ใช้คนขึ้นเก็บ

3 ใช้สัตว์ขึ้นเก็บ

การเก็บโดยวิธีการสอย มีผลดีคือ ไม่เป็นการเสี่ยงอันตรายเก็บได้สะดวกรวดเร็ว
และเสียค่าใช้จ่ายน้อยแต่ก็มี ข้อเสียคือ อยู่ที่ว่า อาจไปสอยเอามะพร้าวที่แก่ไม่ได้ขนาด วันหนึ่งๆ
ผู้ที่สอยแดงอาจสอยได้ 700-900 ผล แต่ถ้ามะพร้าวต้นสูง ๆ ก็จะใช้วิธีนี้ไม่สะดวกนัก

การสอยมะพร้าวในที่สูง ๆ จะมีการจ้างคนขึ้นเก็บหรือแรงงานในครอบครัว ส่วน
การใช้แรงงานจากสัตว์หรือลิง ในท้องถิ่นมักไม่นิยม เพราะท้องถิ่นหาลิงได้ยาก และวิธีที่นิยม
ใช้กันมากที่สุดก็คือ การใช้คนขึ้น เพราะมะพร้าวส่วนมากจะต้นสูง และการขึ้นก็จะเป็นวิธีรวด-
เร็ว.

ตารางที่ 4 การเก็บมะพร้าวของเกษตรกรชาวสวนมะพร้าวของอำเภอมัพวา

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
ใช้ไม้สอย	1	3.33
ใช้คนขึ้น	21	70.00
ใช้ไม้สอยและคนขึ้น	8	26.67
รวม	30	100%

ที่มา : (จากการสำรวจ)

จากรายการจะเห็นได้ว่าเกษตรกรเก็บมะพร้าวของเกษตรกรทั้งหมด 30 ตัวอย่างมีประเภทที่ใช้คนขึ้นมีเป็นจำนวนถึง 21 รายในจำนวนทั้งหมด 30 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 70 และประเภทที่ใช้ไม้สอยและใช้คนขึ้น มีจำนวน 8 ราย ในจำนวน ทั้งหมด 30 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 26.67 และประเภทที่ใช้ไม้สอยมีจำนวน 1 รายในจำนวนทั้งหมด 30 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

ประโยชน์ของมะพร้าว

ในด้านการบริโภค มะพร้าวเป็นพืชยืนต้น ที่มีประโยชน์มาก เพราะส่วนต่าง ๆ ของมะพร้าว สามารถใช้ทำประโยชน์ได้ทุกส่วน นอกจากมะพร้าวใช้ในการบริโภคเป็นอาหารแล้ว ส่วนต่าง ๆ ของมะพร้าวอาจใช้ ทำประโยชน์ ได้ดังต่อไปนี้คือ.

- 1 ราก มะพร้าว ไซประโยชน์ ในการเข้าเครื่องยาไทย และใช้เคี้ยวกับหมาก
- 2 ลำต้น ไซทำสะพาน กระจาษ และทำทอระขายน้า
- 3 ใบมะพร้าว ใบมะพร้าวไซเย็บเป็นตับแบบใบจาก แล้วไซมุงหลังคา และไซทอขนม ไซทำการจักรสาน ไซเป็นเชื้อเพลิง
- 4 กานมะพร้าว ไซทำไม้กวาด ไม้กลัด และเป็นเชื้อเพลิง
- 5 ยอดมะพร้าวอ่อน ไซประกอบอาหาร
- 6 ใบมะพร้าว สามารถไซทำเชือกได้, ที่เช็ดเท้า, ทำพรม, ยัดเบาะ
- 7 เปลือกมะพร้าว สามารถไซทำเชือก พรม แปรรง ทำพลาสติก ไซในการตอนต้นไม้
- 8 จันมะพร้าว สามารถไซทำเป็นเชื้อเพลิง
- 9 กะลามะพร้าว สามารถไซทำเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่นเครื่องประดับ เครื่องดนตรี ถาด
- 10 เนื้อมะพร้าว เนื้อมะพร้าวอ่อนไซทำขนม และบริโภคเป็นผลไม้ เนื้อมะพร้าวแก่(สด) ไซประกอบอาหาร เช่น มะพร้าวแก้ว ทำอาหารคาวหวาน ส่วนเนื้อมะพร้าวแก่(แห้ง) ไซทำน้ำมัน
- 11 น้ำมันมะพร้าว ซึ่งทำจากเนื้อมะพร้าวตากแห้ง ไซปรุงอาหาร เชื้อเพลิง ทำสบู่ เนยเทียม น้ำมันหมูเทียม และไซหล่อลื่นเครื่องจักร
- 12 น้ำมันมะพร้าว น้ำมันมะพร้าวอ่อนไซเป็นเครื่องดื่ม น้ำมันมะพร้าวแก่ ไซทำน้ำส้มคอกผัก และ ยังใช้น้ำมันมะพร้าวสามารถทำน้ำตาลมะพร้าว

ในด้านการบริโภค ไซเป็นอาหาร มะพร้าวมีคุณค่าทางอาหารมากดังที่ Emile Wassal and Jaoznes Barrare กล่าวว่า "มะพร้าวเป็นอาหารอย่างดีของชาวเอเชียอาคเนย์ เพราะมะพร้าว มีส่วนประกอบของแร่ธาตุ วิตามิน กำลังงาน และสารประกอบทางเคมี ที่มีคุณค่าทางเป็นอาหาร" ดังนี้

1 เนื้อมะพร้าว จากผลการวิจัยของ Mr. Peter แห่ง South Pacific Commission เกี่ยวกับส่วนประกอบทางเคมีของเนื้อมะพร้าวอ่อน มะพร้าวแก่ มะพร้าวแห้ง และกะทิมะพร้าว อย่างละ 100 กรัม ได้พบว่า เนื้อมะพร้าวประกอบด้วย แร่ธาตุหลายชนิดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อมะพร้าวแก่ ซึ่งจะเห็นได้จากตารางที่ 1.

* Wassal, Emile and Jaoznes Barrare, "Coconut-pacific" pacific

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

commission Quarterly Bull, Vol.5, No. 2 (April 1956)

จากการวิจัยคุณค่าทางอาหารของเนื้อมะพร้าวสดนั้น ปรากฏว่าเนื้อมะพร้าวสด
ประกอบด้วย

H ₂ O	45-50 %
Oil	35-37 %
Carbohydrate	8-20%
Crude fiber	2.1 %
Ash	1.1 %

Dr. S. C. Paul M. D. F. R. C. S. , L. R. C. P. ได้เขียนไว้ใน
coconut industries ประจำเดือนมีนาคม พ.ศ. 2473 ว่า*

2 น้ำมันมะพร้าว เป็นอาหารประเภทที่ให้เกิดสุขภาพอนามัยเพราะมีวิตามิน เอ
บี ซี และอี อยู่พอควร และไขมัน ในเนื้อมะพร้าวจะละลายเป็นหนังง่ายกว่าไขมันชนิดอื่น ๆ
แม้แต่ไขในเนยใส นอกจากนี้ยังมีวิตามิน บี กับอี อีกด้วย พอแก่ความต้องการของร่างกาย

*หลวงสมานวนกิจ "ช่วยกันรับปลูกมะพร้าวและบริโภคมะพร้าวให้มากขึ้น" หนังสือสัปดาห์ที่ 25

พ.ศ. 2495 หน้า 231

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5
แสดงคุณค่าทางอาหารของมะพร้าวอย่างละ 100 กรัม

	เนื้อมะพร้าว	ส่วนที่กินได้ ของมะพร้าวอ่อน	เนื้อมะพร้าวแก่	มะพร้าวแห้ง	มะพร้าวกระ ทึ
แคลอรี	72	230	850	435	-
ความชื้น	86	76	38	14	52
โปรตีน	1.3	1.9	2.8	5.7	4
ไขมัน	3.7	10.5	34	50	27
คาร์โบไฮเดรต	4.0	5	13.5	28	19
กากใย	2.4	3.8	3.2	-	-
เดอาน	1	1	1	1.7	1
แคลเซียม	-	-	21	24	10
ฟอสฟอรัส	-	-	98	170	150
เกลือ	-	-	2	-	-
วิตามิน(Vit. B ₁)	-	-	0.12	-	-
ไรโบฟลาวิน(Vit. B ₂)	-	-	1.02	-	-
ไนโคไทอามีน(Vit.pp.)	-	-	0.2	-	-
แอสคอมิกแอซิค(Vit.C)	-	-	3	-	-
โทคอปเฟอรอก(Vit.E)	-	-	0.2	-	-

ที่มา : สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย

ในทวีปยุโรปและอเมริกาเราใช้น้ำมันมะพร้าวชั้นดีผสมเป็นเนยโดยเพิ่มวิตามิน
บี และดี ลงไปบ้าง ใช้ผสมอาหารได้ดีเหมือนกัน.

3 น้ำมันมะพร้าวอ่อน Dr.S. C. Panl กล่าวว่าในน้ำมันมะพร้าวอ่อนนั้นมีวิตามิน
ซีเยื่อควร เหมาะแก่การทำเครื่องดื่มในอากาศร้อน ทำให้เกิดกำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. น้ำตาลมะพร้าวสด น้ำตาลมะพร้าวสดที่รองจากจั่นมะพร้าวนั้นมีวิตามิน บี 1 และ บี 2 เพิ่มเข้ามาอีกส่วนหนึ่ง นอกจากวิตามิน เอ และ ซี ที่ มีอยู่แล้ว

5. กากมะพร้าวอัด กากมะพร้าวอัดที่อัดเอาน้ำมันแล้ว เป็นแผ่น ๆ นั้น Dr.S.C.Paul* กล่าวว่ามีคุณประโยชน์แก่สัตว์เลี้ยงโดยใช้ผสมอาหาร เลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, โค, เป็ด, ไก่ จะทำให้เนื้อมนและไข่ ตกดี เพราะกากมะพร้าวอัดมีส่วนประกอบสารอาหารประเภทต่าง ๆ คือ

Proteins	20-21 %
Carbohydrate	45-50 %
Fats	5-6 %

*หลวงสมานวนกิจ "ช่วยกันรีบปลูกมะพร้าวและบริโภคมะพร้าวให้มากขึ้น" หนังสือสัปดาห์

25 พ.ศ. 2495 หน้า 231

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพทั่วไปของเกษตรกรผู้ทำสวนมะพร้าว

สภาพทั่วไปของพื้นที่

อำเภออัมพวา ได้เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งตั้งอยู่บนที่ราบลุ่มภาคกลางมี แม่น้ำ แยกคลองไหลผ่าน มีลำคลองใหญ่ ๆ และลำคลองช่อยอีกมากมาย จึงเหมาะที่จะทำการเกษตรกรรมเป็นอย่างยิ่ง และยังมีลมมรสุมพัดผ่านตลอดปี คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนกันยายน และลมมาสูมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม ดังนั้นอากาศทั่ว ๆ ไปจึงไม่ร้อน หรือหนาว จนเกินไป อากาศอบอุ่น และบริสุทธิ์ ซึ่งในประมาณเดือนพฤษภาคม จะมีฝนตกบ้างเล็กน้อย แต่จะมาชุกในระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงตุลาคม พอเดือนพฤศจิกายน ฝนจะตกน้อยลงและค่อย ๆ แลง ไปจนกระทั่งถึง เดือนเมษายน

สถานะภาพของเกษตรกร

ขนาดของครอบครัว

ตารางที่ 6 จำนวนขนาดของครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
มีสมาชิกในครอบครัว ๑-2 คน	3	10
มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน	3	10
มีสมาชิกในครอบครัว 5-6 คน	14	46.7
มีสมาชิกในครอบครัว 7-8 คน	7	23.3
มีสมาชิกในครอบครัว 9-10คน	2	6.7
มีสมาชิกในครอบครัว 10 คนขึ้นไป	1	3.3
รวม	30	100

ที่มา : (จากการสำรวจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางแสดงให้เห็นถึง ขนาดครอบครัวของเกษตรกร ส่วนมากจะมีสมาชิกในครอบครัวจำนวน 5-6 คน จำนวน 14 ตัวอย่าง จากจำนวน 30 ตัวอย่าง ประมาตร้อยละ 46.7 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 7-8 คนจำนวน 7 ตัวอย่าง จากจำนวน 30 ตัวอย่าง ประมาตร้อยละ 23.3 และมีจำนวนสมาชิก จำนวน 3-4 คนและ 0-2 คน จำนวน 3 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10 และจำนวนสมาชิกในครอบครัวมีจำนวน 9-10 คน มีจำนวน 2 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่าง ประมาตร้อยละ 6.7 และจำนวนสมาชิกที่มีจำนวนสมาชิก 10 คนขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 1 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่าง ประมาตร้อยละ 3.3

อายุ

ตารางที่ 7 จำนวนเกษตรกรที่ใช้เป็นตัวอย่างแยกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวนตัวอย่าง(ตัวอย่าง)	คิดเป็นร้อยละ
อายุต่ำกว่า 25 ปี	1	3.3
25- 29	2	6.7
30- 34	4	13.3
35- 39	5	16.7
40- 44	5	16.7
45- 49	8	26.7
50- 54	1	3.3
55- 59	3	10
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	3.3
รวม	30	100

ที่มา : (จากการสำรวจ)

อายุของเกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์

จากตารางสามารถแสดงให้เห็นถึง เกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นหัวหน้าครอบครัว เอกสารนี้เป็นเอกสารทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีอายุเฉลี่ย 45-49 ปี ใ้จำนวน 8 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่างประมาณ ร้อยละ 26.7 และ
เกษตรกรที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี มีจำนวน 1 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่างประมาณร้อยละ 3.3
เกษตรกรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี มีจำนวน 1 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่างประมาณร้อยละ 3.3
นอกจากนั้นจะเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 25-59 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 : แสดงระดับการศึกษาของผู้ให้การสัมภาษณ์

ระดับการศึกษาของผู้ให้การสัมภาษณ์	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ประถมศึกษา	13	43.3	
มัธยมศึกษา	11	36.7	
อาชีวศึกษา	5	16.7	
ปริญญาตรี	1	3.3	
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	
รวม	30	100	

ที่มา : (จากการสำรวจ)

ระดับการศึกษาของผู้ให้การสัมภาษณ์

จากตารางจะแสดงให้เห็นถึง เกษตรกรส่วนมะพร้าวที่ให้การสัมภาษณ์ มีการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด จำนวน 13 ตัวอย่างจากจำนวน ตัวอย่างทั้งหมด 30 ตัวอย่าง คิดประมาณร้อยละ 43.3 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน รองลงมาคือ 11 ตัวอย่างจากจำนวน 30 ตัวอย่าง คิดประมาณร้อยละ 36.7 แต่ละระดับการศึกษาอาชีวศึกษามีจำนวน 5 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่าง คิดประมาณร้อยละ 16.7 และ ระดับปริญญาตรี จำนวน 1 ตัวอย่าง จาก 30 ตัวอย่าง คิดประมาณร้อยละ 3.3

การถือครองที่ดิน

ในทางเศรษฐศาสตร์นั้นถือวาระบบการถือครองที่ดิน จะมีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างมากที่สำคัญ ได้แก่การมีผลต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิตของเกษตรกร และความสามารถในการจัดการ และสุดท้ายจะมีผลต่อการสะสมทุน โดยทั่วไป ถ้าจำแนกการถือครองที่ดินออกเป็นแบบผู้เช่าที่ดิน และแบบเจ้าของที่ดินทำเอง ดังนั้นการถือครองที่ดิน แบบหลังน่าจะมีส่วนการพัฒนาเศรษฐกิจได้ดีกว่า โดยเฉพาะในด้านการจูงใจ ให้มีการปรับปรุงประสิทธิภาพ และเทคนิคการผลิต ฉะนั้นพื้นฐานด้านความรู้เกี่ยวกับสภาพการถือครองที่ดิน ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การผลิตของเกษตรกรด้วย.

ตารางที่ 9 การถือครองที่ดิน

ลักษณะการถือครอง	จำนวน	ร้อยละ
เนื้อที่การถือครองของตนเอง	19	63.33
เนื้อที่เช่า	8	26.66
ของตนเองและผู้เช่าบางส่วน	3	10.00
รวม	30	100

ที่มา : (จากการสำรวจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การอาชีพ

การอาชีพหลักของเกษตรกรชาวสวนคือ การปลูกสวนมะพร้าว บางส่วนอาจจะมี การปลูกพืชชนิดอื่น การปลูกผัก ซึ่งมีปริมาณไม่มากนักซึ่งถือเป็น รายได้พิเศษ แต่มีเกษตรกรที่มีเวลาว่างหรือมีความรู้ความสนใจ ที่จะประกอบอาชีพอื่น ๆ ที่สามารถช่วยเพิ่มพูนรายได้ ให้กับเกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วยเช่น การปลูก สมอ โกโก้ ลิ้นจี่ อาจจะมีการทำนาข้าว หรือนา กุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนพื้นที่ และพืชที่ปลูกในท้องที่อำเภออัมพวา

ตำบล	พื้นที่ถาวร(ไร่)	พื้นที่ปลูกไร่	ครัวเรือน(หลัง)
แพรกหนามแดง	7666	ชาย 5353 มะพร้าว 2263 ผัก 50	567
วัดประดู่	4520	ชาย 2107 มะพร้าว 2024 ผัก 389	836
ปลายโพรงพาง	12560	มะพร้าว 1204 โกโก้ 195 ส้มโอ 68	1120
บางนาวลิ	7152	มะพร้าว 7006 ลิ้นจี่ 16 ส้มโอ 60	533
บางแค	2960	มะพร้าว 2454 ลิ้นจี่ 200 ส้มโอ ส้ม	545
สวนหลวง	7156	มะพร้าว 7136 ลิ้นจี่ 5 ส้มโอ 36	926
แควอ้อม	1785	มะพร้าว 759 ลิ้นจี่ 365 ส้มโอ 58	465
เหมืองใหม่	6587	มะพร้าว 3417 ลิ้นจี่ 1527 ส้มโอ 210	1225
ทาคา	7338	มะพร้าว 7338	1020
บางช้าง	5493	มะพร้าว 5320 ลิ้นจี่ 80 ส้มโอ 70	769
อัมพวา	1094	มะพร้าว 1059 ส้มโอ 35	406
ยี่สาร	6358	มะพร้าว 1111 นาถุง 5135	505

เอกสารนี้เป็นที่มาของศูนย์เกษตรอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

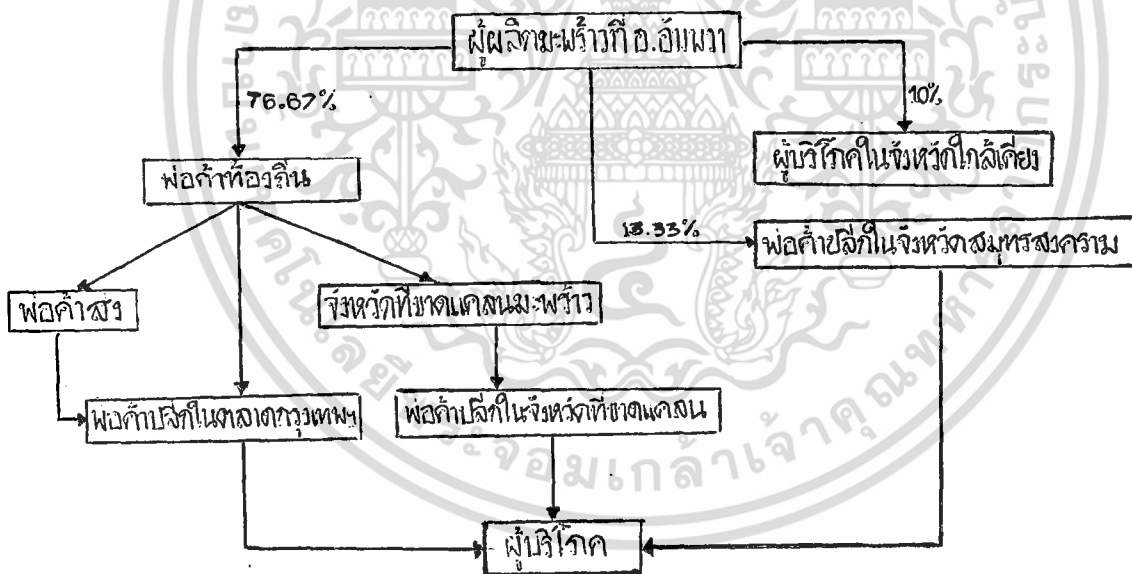
บทที่ 3

สภาวะการตลาด

วิธีการตลาด นั้นในความหมายที่แท้จริง จะหมายถึง "กิจกรรมต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการทำในอันที่จะเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการต่าง ๆ จากมือผู้ผลิต จนกระทั่งถึงมือผู้บริโภคคนสุดท้าย" จะเห็นได้ว่า การที่มะพร้าว จากส่วนที่ในฐานะผู้ผลิตจะถึงมือผู้บริโภคได้นั้น จะต้องผ่านกิจกรรมทางผลิตหลายประการ เช่น การซื้อขาย การขนส่ง การจัดชั้นมาตรฐาน และอื่นๆ ซึ่งจะไต่กล่าวในรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีการตลาด

ภาพที่ 3 แผนผังแสดงวิธีการตลาดของมะพร้าวจากท้องที่ อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

เกษตรกรผู้ผลิตมะพร้าวใน อ.อัมพวา นี้จะจำหน่ายมะพร้าวผลให้แก่ผู้ทำการค้ำมะพร้าวผลในรูปแบบลักษณะต่างกัน โดย ร้อยละ 10 จะจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคในจังหวัดใกล้เคียง (จังหวัดเพชรบุรี ราชบุรี) โดยผู้บริโภคในจังหวัดใกล้เคียง จะมารับซื้อที่เกษตรกรโดยตรงในบริเวณที่มาก ซึ่งส่วนใหญ่ มักจะเป็นพ่อค้าทำขนมรายใหญ่ ๆ นำไปทำขนมหม้อแฉะ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อีกส่วนหนึ่ง ร้อยละ 13.33 เกษตรกรจะจำหน่ายให้กับพ่อค้าปลีกในจังหวัด และพ่อค้าปลีกในจังหวัดจะนำไปทำการจำหน่ายในรูปของมะพร้าวชูดี้ให้กับผู้บริโภคในจังหวัดต่อไป และอีกส่วนหนึ่ง ร้อยละ 76.67 เกษตรกรจะจำหน่ายให้แก่พ่อค้าท้องถิ่น โดยพ่อค้าท้องถิ่น จะรับซื้อผลมะพร้าวจากเกษตรกรไปจำหน่ายให้แก่ พ่อค้าชายส่ง จังหวัดที่ขาดแคลนผลมะพร้าว หรือจะนำไปส่งโดยตรงให้กับพ่อค้าปลีกในตลาดกรุงเทพฯ ด้วย และส่วนที่จำหน่ายให้กับพ่อค้าชายส่งนั้น พ่อค้าชายส่งจะรับซื้อจากผู้รวบรวมในท้องถิ่น แล้วนำผลมะพร้าวที่รับซื้อไปส่งให้แก่ พ่อค้าปลีกในตลาดกรุงเทพฯ และพ่อค้าปลีกจะทำการขายผลผลิตผลมะพร้าวในรูปของมะพร้าวชูดี้ต่อไปให้แก่ผู้บริโภคเพื่อนำไปประกอบอาหารต่อไป.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขนส่ง

การขนส่งนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผู้ทำการค้า ได้ผลกำไร หรือ ขาดทุน ที่แตกต่างกันไปถ้ามีการขนส่งทันเวลาความต้องการของตลาด จะทำให้ราคาสูงกว่าปกติ ผลกำไรจะไต่รับมากกว่าปกติ แต่ถาราคามะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ กำลังราคาตกต่ำ ก็จะทำให้ประสบกับการขาดทุน อาจจะได้รับผลกำไรน้อยกว่าปกติ ซึ่งราคามะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ ราคาจะมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงแตกต่างกัน ดังนั้นการขนส่งจึงส่งผลกระทบต่อราคาซึ่งมีความสำคัญต่อรายได้

การขนส่งมะพร้าวของชาวสวน ในท้องถิ่นอำเภออัมพวา ส่วนมากใช้หาม หรืออาจใช้เรือบรรทุกมะพร้าวบางส่วนจะเก็บไว้ที่บ้านของตน จนกว่าจะจำหน่ายให้กับพ่อค้าท้องถิ่น การหามนั้น หามได้ครั้งละ 20 ผล ส่วนการบรรทุกก็เรือ มีอยู่หลายขนาดแล้วแต่ลำคลองที่เรือสามารถเข้าคลองไปได้ แต่ถาการขนส่งมะพร้าวจากสวนเป็นฤดูแล้งไม่มีน้ำ ก็มักจะใช้วิธีการหามเสียส่วนมาก

การขนส่งของพ่อค้า ในตลาดท้องถิ่น พ่อค้าในตลาดท้องถิ่น จะนำเรือมาคไปบรรทุกมะพร้าวจากสวนที่ชาวสวนต้องการขายมะพร้าวให้แก่พ่อค้า เรือมาคที่บรรทุกนั้นมีขนาดจะประมาณ 3-4 ตัน และบรรทุกมะพร้าวมาเก็บไว้ที่ฝั่งฉางของตนซึ่งอยู่บริเวณริมคลองที่มีการคมนาคมขนส่งสะดวก แต่พ่อค้าท้องถิ่นบางรายก็ใช้เชือกผูกมะพร้าวเป็นคูลากมาตามลำคลอง จนถึงฉางของตน

การขนส่งมะพร้าวของพ่อค้าท้องถิ่น บางรายอาจจะขนส่งจากท้องถิ่น เข้ามาตลาดในกรุงเทพฯ เลยเพราะระยะเวลาการขนส่งเพียง 1 วันเท่านั้น ซึ่งท้องที่อำเภออัมพวาที่อยู่ไม่ไกลจากตลาดกรุงเทพฯ มากนัก ยานพาหนะบรรทุกมะพร้าว ส่วนมากจะเป็นเรือบรรทุกมีระวางประมาณ 7-8 ตัน บรรทุกมะพร้าวได้ประมาณ 6,000-7,000 ผลการขนส่งทางอื่น ๆ เช่นทางรถยนต์ รถไฟ มีน้อยมาก หรืออาจจะไม่มีเลย เพราะการคมนาคมลำบาก

การขนส่งมะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ การขนส่งในตลาดกรุงเทพฯ นี้เป็นการขนส่งของพ่อค้า ขายเป็นและพ่อค้าขายปลีก เมื่อเรือบรรทุกมะพร้าวถึงกรุงเทพฯ แล้วบริษัทที่ทำการค้ามะพร้าวต่าง ๆ ก็จะทำการรับซื้อและขนมะพร้าว ไปเก็บไว้ยังฉางของตนเองแล้วทำการจำหน่ายให้แก่ลูกค้าปลีก ซึ่งจะเอาไปจำหน่ายยังตลาดต่าง ๆ ในเขตพระนคร และธนบุรี เพื่อจำหน่ายแก่ผู้บริโภคต่อไป

ตารางที่ 11 การขนส่งมะพร้าวของผู้รวบรวมขายส่ง ขายปลีก

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
ทางน้ำ	1	10
ทางรถยนต์	2	20
ทางน้ำและทางรถยนต์	5	50
อยู่กับที่ไม่มีการขนส่ง *	2	20
รวม	10	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า จากการสำรวจการขนส่งมะพร้าวของผู้รวบรวมขายส่งขายปลีกทั้งหมด 10 ตัวอย่าง มีการขนส่งทางน้ำและทางรถยนต์ 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 และมีทางรถยนต์ 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 และอยู่กับที่ไม่มีการขนส่ง 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 และทางน้ำ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10

* อยู่กับที่ไม่มีการขนส่งคือผู้รวบรวมผลมะพร้าวไว้ที่ร้าน หรือส่งมะพร้าวอยู่กับที่ เมื่อได้ผลมะพร้าว ปริมาณมากพอแล้ว จะมีพ่อค้ามารับซื้อไปอีกต่อหนึ่ง

การจำหน่าย

วิธีการจำหน่ายมะพร้าว ส่วนมากพ่อค้าท้องถิ่นจะมาซื้อที่บ้านของชาวสวน การซื้อกันขณะนี้มีได้นำเปลือกมะพร้าวออก ขนาดของมะพร้าวที่ซื้อขาย แบ่งได้เป็น 4 ขนาดคือ

1. มะพร้าวขนาดใหญ่
2. มะพร้าวขนาดกลาง
3. มะพร้าวขนาดเล็ก
4. มะพร้าวที่คละกั้น

เมื่อซื้อแล้วพ่อค้าท้องถิ่นจะนำมะพร้าวไปเก็บไว้ยังฉางของตน ซึ่งนิยมเรียกกันว่า "ลงมะพร้าว" ซึ่งปกติการซื้อขาย มักจะซื้อขายกันเป็นประจำ มะพร้าวทั้ง 4 ขนาดคือ มะพร้าวขนาดใหญ่ กลาง เล็ก และคละกั้น ซึ่งเวลาการซื้อขายกันจะคิดเป็นราคาต่อผล 100 ผล เป็นตอ้งมีการแถมประมาณ 4-6 ผล ซึ่งเป็นการชดเชยส่วนที่เสียของมะพร้าว ซึ่งตามปกติมะพร้าวที่อำเภอฉะพวนจะมีราคาสูงกว่ามะพร้าวท้องถิ่นอื่น เพราะมีขนาดโต เนื้อหนา และไม่เน่าเสียง่าย และจะไม่ทำเป็นมะพร้าวตากแห้ง เพราะราคาซื้อขายเป็นผลไม่ได้ นอกจากมะพร้าวที่จวนจะเสีย จึงจะผ่าเอาเนื้อทำมะพร้าวตากแห้ง การขนส่งมะพร้าวมาจำหน่ายจากอำเภอฉะพวนมายังตลาดกรุงเทพฯ จึงเสียค่าใช้จ่ายน้อย และกระทำไ้รวดเร็ว แตกต่างจากภาคใต้ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงทำให้ต้นทุนสูงขึ้น การบรรทุกมายังตลาดกรุงเทพฯ ดังนั้นทางภาคใต้จึงนิยมทำมะพร้าวตากแห้งมากกว่าจะขายเป็นผล

ส่วนวิธีการจำหน่ายในตลาดกรุงเทพฯ นั้นเป็นที่นิยมรบกันแล้วว่า มีการแข่งขันกันอย่างเสรีระหว่างบริษัทมะพร้าวต่าง ๆ กับสหกรณ์ด้วยศูนย์กลางตลาดขายส่งมะพร้าวที่สำคัญในตลาดกรุงเทพฯ คือตลาดท่าเตียน ปากคลองตลาด และตลาดเทศบาลเทเวศน์ การแข่งขันกันนี้ย่อมขึ้นอยู่กับจำนวนมะพร้าวที่ส่งมาจากตลาดท้องถิ่นเพราะถ้ามีจำนวนมะพร้าว และเงินทุน เวียนดีพอ การค้ามะพร้าวก็จะดำเนินได้ดี แต่อย่างไรก็ตามการขายมะพร้าวนี้นี้มีทั้งเงินสดและมีการใช้เครดิตให้แกพ่อค้าขายปลีกกันก็เพื่อประโยชน์ในการขยายตลาดค้ามะพร้าวให้กว้างขวางมากขึ้น

การค้าปลีกมะพร้าวนั้นมี อยู่ในตลาดทุกแห่งในกรุงเทพฯ โดยพ่อค้าจะไปรับซื้อมาจากตลาดกลางในกรุงเทพฯ อาทิเช่น ตลาดท่าเตียน ปากคลองตลาด และตลาดกลางมะพร้าวที่ เทเวศน์ มาทำการจำหน่าย เช่นส่วนใหญ่ จำหน่ายปลีกให้แก่ผู้บริโภคต่อไป.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 ขนาดของมะพร้าวที่เกษตรกรจำหน่าย

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
ขายมะพร้าวคั้ขนาด	3	10.00
ขายมะพร้าวคละกัน	21	70.00
ขายมะพร้าวคั้ขนาดและคละกัน	6	20.00
รวม	30	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า จากการสำรวจมะพร้าวที่เกษตรกร จำหน่ายทั้งหมด 30 ตัวอย่าง มีประเภทมะพร้าวที่ขายคละกันมีเป็นจำนวนถึง 21 ราย จากจำนวนตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 70 และการขายมะพร้าวที่คั้ขนาดและขายคละกันมีจำนวนถึง 6 ราย จากจำนวนตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 20 และการขายมะพร้าวที่คั้ขนาดมีจำนวน 3 ราย จากจำนวนตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ อนึ่งการขายมะพร้าวคละกัน เนื่องจาก ผลผลิตที่ออกมา มีจำนวนขนาดของมะพร้าว ในสัดส่วนที่ต่างกัน จะมีผลขนาดใหญ่ในสัดส่วนที่น้อย เพราะต้นมะพร้าวเป็นต้นแก่ ผลผลิตจึงมีขนาดที่ต่าง ๆ กัน

ตารางที่ 13 แสดงรูปลักษณะของการขายผลผลิต ของเกษตรกร

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
ขายเป็นมะพร้าวผล	25	83.33
ขายเป็นมะพร้าวแห้ง	-	-
ขายเป็นมะพร้าวผลและมะพร้าวแห้ง	5	16.67
ขายเป็นน้ำมันมะพร้าว	-	-
รวม	30	100

จากตารางจะเห็นได้ว่ารูปลักษณะของการขายผลผลิตของเกษตรกรทั้งหมด 30 ตัวอย่าง มีประเภทที่ขายเป็นมะพร้าวผลมีเป็นจำนวนถึง 25 รายจากจำนวน 30 ตัวอย่าง หรือ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และที่ขายเป็นมะพร้าวแห้งมีเป็นจำนวน 5 รายจากจำนวน 30 ตัวอย่าง หรือ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงประเภทของพอค้าในอำเภอมัญพวา

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
พอค้ามะพร้าวทองถิ่น	8	80
พอค้ามะพร้าวปลัก	2	20
พอค้ามะพร้าวจากกรุงเทพฯ	-	-
พอค้าจากจังหวัดใกล้เคียง	-	-
รวม	10	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า ประเภทของพอค้าในอำเภอมัญพวา ที่ได้จากการออกสำรวจโดยการออกแบบสอบถามจำนวน 10 ตัวอย่างมีประเภทของพอค้ามะพร้าวทองถิ่นถึง 8 รายจากจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 80 และประเภทพอค้ามะพร้าวปลักมีจำนวน 2 ราย จากจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 การขายผลผลิตของเกษตรกร

ประเภทของผู้ซื้อ	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
พ่อกาแม่พรวผลในทองดิน	23	76.67
พ่อกาแม่พรวขายปลีก	4	13.33
อื่น ๆ (ศูนย์โรคในจังหวัดใกล้เคียง)	3	10.00
รวม	30	100

จากรายการจะเห็นได้ว่าการขายผลผลิตของเกษตรกรทั้งหมด 30 ตัวอย่างได้แก่ พ่อการะต่าง ๆ คือพ่อกาแม่พรวผลในทองดิน จำนวน 23 ราย หรือร้อยละ 76.67 พ่อกาแม่พรวขายปลีก 4 ราย หรือร้อยละ 13.33 และประเภทอื่น ๆ คือศูนย์โรคจังหวัดใกล้เคียง เช่น เพชรบุรีราชบุรี และ กาญจนบุรี จำนวน 3 รายคิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

ตารางที่ 16 การรับซื้อผลิตภัณฑ์มะพร้าวของผู้รวบรวม ชายส่ง ชายปลัก มะพร้าว

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
เกษตรกร	4	40
เกษตรกรและของตนเอง	3	30
เกษตรกรและผู้รวบรวมต่างท้องถิ่น	1	10
เกษตรกรและผู้รวบรวมในท้องถิ่น	2	20
รวม	10	100

จากตาราง จะเห็นได้ว่า การรับซื้อผลิตภัณฑ์มะพร้าวของผู้รวบรวม ชายปลักมะพร้าวประเภทต่าง ๆ จำนวน 10 ตัวอย่าง มีเกษตรกร จำนวน 4 ราย หรือร้อยละ 40 และมีเกษตรกรและของตนเอง จำนวน 3 ราย หรือร้อยละ 30 และเกษตรกร และผู้รวบรวมในท้องถิ่น จำนวน 2 รายหรือร้อยละ 20 และเกษตรกรและผู้รวบรวมต่างท้องถิ่นจำนวน 1 ราย หรือร้อยละ 10 ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงการจำหน่ายมะพร้าวผลของผู้รวบรวมขายส่งชายปลีมะพร้าว
ประเภทต่าง ๆ

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
พอกาทองถิ่น	1	10.00
พอกาส่ง	5	50.00
พอกาปลีในตลาดกรุงเทพฯ	2	20.00
สุวีโรคในจังหวัดใกล้เคียง	-	-
จังหวัดต่าง ๆ ที่ขาดแคลนมะพร้าว	2	20.00
รวม	10	100

จากตารางจะเห็นว่า การจำหน่ายผลมะพร้าวของผู้รวบรวมขายส่งชายปลีมะพร้าวประเภทต่าง ๆ รวมทั้งหมด 10 ตัวอย่าง มีประเภทพอกาส่ง 5 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 50 และประเภทพอกาปลีในตลาดกรุงเทพฯ มีจำนวน 2 ตัวอย่างจากตัวอย่าง 10 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 20 และประเภทจังหวัดต่าง ๆ ที่ขาดแคลนมะพร้าว มีจำนวน 2 ตัวอย่าง จากจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่าง หรือคิดเป็นร้อยละ 20 และประเภทพอกาทองถิ่นอีก 1 ตัวอย่างจากจำนวนตัวอย่าง 10 ตัวอย่างหรือคิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

ราคามะพร้าว

ตารางที่ 18 การตั้งราคาผลมะพร้าวของเกษตรกร

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
กำหนดเองโดยดูจากราคาตลาด	6	20.00
กำหนดตามคำประกาศทางราชการ	-	-
เกษตรกรกำหนดเอง	2	6.67
พ่อค้ารับซื้อกำหนดเอง	22	73.33
รวม	30	100

จากตารางจะเห็นได้ว่า การตั้งราคาของผลมะพร้าวของเกษตรกร 30 ตัวอย่าง พบว่าพ่อค้ารับซื้อกำหนดราคาเอง 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.33 เกษตรกรกำหนดราคาเอง โดยดูจากราคาตลาด จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 และเกษตรกรกำหนดราคาเอง จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.67 ตามลำดับ

ดังนั้นจึงเห็นว่า พ่อค้ามีอิทธิพลต่อราคามากกว่าเกษตรกร.

ตารางที่ 19 การกำหนดราคารับซื้อมะพร้าวผลของผู้รวบรวมขายส่ง ขายปลีก
มะพร้าวประเภทต่าง ๆ

ประเภท	จำนวนตัวอย่าง	คิดเป็นร้อยละ
กำหนดเองไม่มีการต่อรอง	-	-
กำหนดเองมีการต่อรอง	2	20
พอกำหนดให้	-	-
ดูจากการซื้อขายของพอกำหนดให้	8	80
รวม	10	100

จากตารางจะเห็นว่า การกำหนดราคารับซื้อมะพร้าวผลของผู้รวบรวมขายส่ง
ขายปลีกมะพร้าวประเภทต่าง ๆ ที่ขายให้แก่พอกำหนดให้ มีจำนวน 10 ตัวอย่าง คือ จากการ
การซื้อขายของพอกำหนดให้ มีจำนวน 8 ราย และ กำหนดเองมีการต่อรอง 2 ราย คิดเป็นร้อย-
ละ 20

ตารางที่ 20 ราคาที่เกษตรกรขายได้ มะพร้าวผลขนาดใหญ่

ปี	หน่วย บาท/ผล												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
2521	3.41	3.34	3.50	3.32	5.18	3.18	2.99	3.00	3.11	3.29	3.66	4.12	3.34
2522	3.88	4.17	4.02	3.79	3.84	3.46	3.52	3.58	3.35	3.79	4.05	4.50	3.83
2523	4.33	4.50	4.58	4.90	4.20	4.14	4.58	4.30	4.05	5.27	5.58	6.96	4.79
2524	6.97	5.90	5.56	5.29	3.84	3.68	3.40	3.35	3.10	4.10	4.25	3.83	4.44
2525	3.78	3.39	3.84	3.18	3.21	1.41	2.27	2.55	1.87	1.89	1.99	2.44	2.74
2526	3.28	3.20	3.45	3.35	3.30	3.04	3.12	3.24	3.66	4.31	4.92	5.74	3.72
2527	4.99	5.23	5.17	5.06	4.27	3.60	3.55	3.51	3.81	4.23	5.27	5.53	4.53
2528	5.13	4.03	3.39	2.49	2.20	1.86	1.64	1.46	1.44	1.47	2.03	1.97	2.42
2529	2.00	2.14	2.31	2.11	2.20	1.78	1.58	1.58	2.13	2.54	3.15		1.96

ที่มา (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

ตารางที่ 21 ราคาขายส่งในตลาดกรุงเทพฯ มะพร้าวผลขนาดใหญ่

ปี	หน่วย บาท/ผล												
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	เฉลี่ย
2521	4.70	4.95	4.80	4.55	3.65	3.30	3.50	3.85	3.90	4.45	5.15	5.60	4.37
2522	5.10	6.00	4.90	4.10	3.95	3.85	4.15	4.40	4.85	5.35	5.65	5.80	4.93
2523	6.05	6.05	5.90	5.70	5.55	5.30	5.05	5.20	6.75	6.75	10.75	-	6.46
2524	7.75	7.50	6.75	6.00	5.50	5.00	3.85	4.00	3.90	3.90	4.40	4.60	6.25
2525	4.25	4.00	3.90	3.90	3.60	3.00	2.75	2.90	3.05	3.00	3.50	3.75	3.47
2526	3.95	4.00	4.25	4.20	3.85	3.50	4.10	4.55	6.00	7.50	8.50	8.90	5.28
2527	8.90	8.85	8.47	8.15	6.90	6.15	6.10	6.10	5.35	6.90	8.00	8.85	7.48
2528	8.45	7.00	5.50	4.50	4.25	3.60	3.30	3.10	3.40	3.85	3.55	3.60	4.52
2529	3.60	3.60	3.56	3.50	3.45	3.15	3.10	3.05	4.20	5.00	5.55	-	3.47

ที่มา (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านราคาของผลมะพร้าวที่เกษตรกรได้รับ มีผลต่อรายได้ ซึ่งเมื่อเทียบกับราคามะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ จะเห็นได้ว่าเกษตรกรขายมะพร้าวได้ในราคาต่ำมาก เพราะส่วนที่เป็นผลกำไรของพ่อค้าคนกลางอาจมีในสัดส่วนที่มาก ดังเช่นในปี พ.ศ. 2529 ราคาที่เกษตรกรขายมะพร้าวได้โดยเฉลี่ยผลละ 1.55 บาท ขณะที่ราคาตลาดกรุงเทพฯ โดยเฉลี่ยผลละ 2.97 บาท

ขนาดของมะพร้าว	ราคาที่ยูริโกศปี 2523	ราคาที่เกษตรกรได้รับปี 2529	ร้อยละที่เกษตรกรได้รับ
มะพร้าวขนาดใหญ่	3.47	1.96	56.48
มะพร้าวขนาดกลาง	2.95	1.65	55.93
มะพร้าวขนาดเล็ก	2.50	1.35	54.00
เฉลี่ย	2.97	1.65	55.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทั่วไปนั้นราคามะพร้าวจะมีการเคลื่อนไหวอยู่เสมอ ซึ่งสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น*

1 ขึ้นอยู่กับฤดูกาลของมะพร้าว มะพร้าวจะมีมากอยู่ราวเดือนมีนาคมถึงกรกฎาคม ซึ่งเป็นระยะที่มะพร้าวมีผลแก่มากที่สุด ดังนั้นจึงมีมะพร้าวออกจำหน่ายมากทำให้ราคาตกต่ำลง หลังจากเดือนกรกฎาคม หรือสิงหาคมไปแล้ว มะพร้าวจะเริ่มลดปริมาณลง เพราะเริ่มออกผลใหม่ เมื่อถึงเดือนกุมภาพันธ์ มะพร้าวจะเริ่มแก่อีกครั้งหนึ่ง ในระยะเดือนสิงหาคมจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ มะพร้าวจะน้อย ราคาจะขยับสูงขึ้น เพราะความต้องการของตลาดไม่เปลี่ยนแปลง

2 ขึ้นอยู่กับความสะดวกในการขนส่งมะพร้าวทางภาคใต้คือเมื่อถึงฤดูมรสุม การขนส่งมะพร้าวจากภาคใต้ ซึ่งต้องใช้เรือหรือไม่สะดวกเพราะอาจมีมรสุมหนัก มะพร้าวจากเกาะสุมาตราหรือจังหวัดอื่น ๆ จะขนส่งเข้าสูงเขาสู่ตลาดในกรุงเทพฯ สูงไม่ได้ ทำให้มะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ ขาดแคลน ส่วนมะพร้าวทางท้องที่อำเภอพานิชไม่มีอุปสรรคในคานนี้ อีกทั้งอยู่ใกล้ตลาดกรุงเทพฯ จึงทำให้มะพร้าวในท้องที่อำเภอพานิชมีราคาสูง ตรงกันข้ามถ้าไม่ใช่ฤดูมรสุม การขนส่งจากภาคใต้จะกระทำไ้สะดวกทำให้มีมะพร้าวเข้าสู่ตลาดกรุงเทพฯ มาก ราคามะพร้าวก็จะตกต่ำลง

3 ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด ถ้าความต้องการของพ่อค้าส่ง (โศกต่างประเศและโรงงานทำสินค้าแปรรูปมีมาก แต่สินค้ามะพร้าวเข้าสู่ตลาดไม่เพียงพอับความต้องการ ดังนั้นราคามะพร้าวในระยะนี้จะขยับสูงขึ้นเล็กน้อย ถ้าระยะใดความต้องการของพ่อค้าเหล่านี้น้อย จึงทำให้มีมะพร้าวในตลาดจำนวนมาก ราคาก็จะตกต่ำลงบ้าง

* กรมวิชาการเกษตร "รายงานการสัมภาษมะพร้าว และโกโก้" 2525

บทที่ 4

บทสรุปผลการศึกษา

มะพร้าว เป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูง และส่วนต่าง ๆ ของมะพร้าว เราสามารถใช้ทำประโยชน์ได้หลายประการ และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ต่อประเทศ ในขณะที่อำเภอ อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีส่วนมะพร้าวซึ่งมีเนื้อที่ส่วนประมาณ 51,091 ไร่ เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีลำคลองที่สำคัญอยู่ถึง 27 คลองและ จำนวนมะพร้าวในท้องที่ผลิตได้ประมาณ ปีละ 8,000,000 ผล

สภาพการผลิตมะพร้าวของเกษตรกรในท้องที่อำเภออัมพวา

ส่วนใหญ่เกษตรกรในอำเภออัมพวา จะปลูกมะพร้าวกันมาเป็นเวลานานหลายปี พันธุ์ที่ปลูกกันส่วนใหญ่เป็นพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งให้ผลผลิตต่ำ และไม่คอยจะมีการปรับปรุงพันธุ์ใหม่ ๆ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาด้านการขาดแคลนทุนทรัพย์ ในการปรับปรุง บำรุงรักษาและบริการด้านเงินทุนหรือแหล่งสินเชื่อโดยเฉพาะ ควรจะเป็นสินเชื่อระยะปานกลาง หรือสินเชื่อระยะยาว เนื่องจากการลงทุนในด้านการทำสวนมะพร้าว ใช้ระยะเวลามากกว่า 1 ปีขึ้นไป โดยเฉพาะการสร้างสวนใหญ่ แล้วต้องใช้เวลาในการคืนทุนต้องใช้ เวลาถึง 4-5 ปีขึ้นไป

สภาพการตลาดมะพร้าวในอำเภออัมพวา

ส่วนใหญ่เกษตรกร ในอำเภออัมพวา จะจำหน่ายมะพร้าวในรูปของผลมะพร้าว โดยมิได้ทำการแปรรูปขนาดของผลมะพร้าวที่ทำการขายก็ขายผลมะพร้าวคละกัน เสียเป็นส่วนใหญ่ โดยการที่เกษตรกรจะรวบรวมมะพร้าวให้ได้ ปริมาณมากพอแล้ว ผู้รวบรวมท้องถิ่นจะเข้าไปรับซื้อ การรับซื้อส่วนใหญ่เกษตรกรในท้องที่นี้จะขายผลมะพร้าวให้แก่พ่อค้าท้องถิ่นถึงร้อยละ 77 และจะขายแก่พ่อค้าปลีก และผู้บริโภคในจังหวัดใกล้เคียงร้อยละ 23 ซึ่งการขายให้แก่พ่อค้าท้องถิ่นนี้ส่วนใหญ่เกษตรกรจะขายไปในรูปของการขายส่งเสียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแม้ว่าการขายแบบนี้จะได้ราคาไม่สูงเท่ากับการขายปลีกให้แก่พ่อค้าปลีกโดยตรง แต่เกษตรกรก็จะได้รับความสะดวกในเรื่องของการขนส่ง เนื่องจากพ่อค้าท้องถิ่นจะเข้าไปรับซื้อผลผลิตผลถึงสวนเป็นส่วนใหญ่ แต่การขายให้แก่พ่อค้าปลีกโดยตรง เกษตรกรจะต้องมาส่งผลผลิตเอง ซึ่งมีความยุ่งยากกว่า ฉะนั้นเกษตรกรจึงเลือกที่จะขาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะขายต่อส่งมากกว่าและสามารถขายได้ในปริมาณที่มากด้วยเมื่อพอกาทองถิ่น สามารถรวบรวมผลผลิตจาก เกษตรกรได้ในปริมาณที่มากพอแล้วจะนำไปส่งให้แกพอกาส่งมะพร้าว ซึ่งจะมารับซื้อจากพอกาทองถิ่นเอง หรือพอกาทองถิ่น อาจจะนำผลผลิตไปส่งที่แพมะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ และอาจจะส่งไปยังจังหวัดต่าง ๆ ที่มีความต้องการมะพร้าว จากนั้นก็จะจำหน่ายไปยังผู้บริโภคต่อไป

ปัญหา และขอเสนอแนะ

ปัญหา

จากการศึกษาและสำรวจพบปัญหาที่สำคัญ ด้านการผลิตและการตลาดของมะพร้าว ในท้องที่อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม มีดังนี้

ปัญหาด้านการผลิต

1 อายุของสวนมะพร้าว มากกว่าร้อยละ 75 ของสวนมะพร้าวส่วนใหญ่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปจากการศึกษาพบว่ามะพร้าวที่ให้ผลผลิตสูงที่สุด เมื่ออายุประมาณ 20-25 ปี หลังจากนั้นผลผลิต ตอตนตอปีจะให้ปริมาณที่ลดลง

2 พันธุ์มะพร้าว เกษตรกรส่วนใหญ่ มักจะใ้ได้รับมรดกสวนมะพร้าวสืบทอดกันมา ปรากฏว่ามะพร้าวที่มีการปลูกกันเป็นพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นพันธุ์ใดแน่นอน ซึ่งจะให้ผลผลิตต่ำและประกอบกับมะพร้าวปลูกไว้ เดิมเป็นการปลูกมะพร้าวที่ทดแทนต้นเก่าที่ตายไป จึงทำให้ จำนวนตอไร้มากกว่าจำนวนที่เหมาะสมคือ มากกว่า 20 ตอต่อไร่

3 ขาดแคลนแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในการบำรุงรักษาสวนมะพร้าวดังกล่าว แล้วว่าสวนมะพร้าวส่วนใหญ่ เป็นส่วนที่มีอายุมากมะพร้าว เริ่มให้ ผลผลิตลดลงในการที่จะปรับปรุงผลผลิตให้สูงขึ้นเกษตรกรจะต้องทำการลงทุนมากในการบำรุงรักษา แต่ปัจจุบันในท้องที่อำเภออัมพวา เกษตรกรยังขาดแคลนสินเชื่อ ในด้านนี้อยู่มากพอสมควร

ปัญหาด้านการตลาด

1 ราคาไม่แน่นอน ราคามะพร้าวผลที่เกษตรกร ได้รับ เมื่อเปรียบเทียบกับราคา มะพร้าวในตลาดกรุงเทพฯ จะเห็นว่าเกษตรกรขายมะพร้าวได้ในราคาที่ต่ำลงและเป็นการเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของราคา.

2 การกำหนดราคา ส่วนใหญ่พออาจจะเป็นผู้กำหนดราคามะพร้าวให้ซึ่งเกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีอำนาจในการต่อรองมากนัก

3 เกษตรกร ในอำเภออัมพวา มักจะขายผลผลิตมะพร้าว ในรูปของผลมะพร้าว ทำให้เกิดปัญหาในคาน ผลผลิตมีมาก ซึ่งจะขายได้ในราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็นอยู่

ขอเสนอแนะ

คานการผลิต

1 อายุของสวนมะพร้าว ส่วนที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเกินกว่าร้อยละ 75 จะพบว่าให้ผลผลิตต่ำลง เกษตรกรจะปรับปรุงการสำรง ส่วนใหม่ทดแทนสวนเก่า ควรจะส่งเสริมให้เกษตรกร หันมาปลูกมะพร้าวพันธุ์ดีขึ้นทดแทนสวนเก่า สำหรับใช้ในการปลูกมะพร้าวขึ้นมาใหม่ หรือแทนสวนเก่า ซึ่งปัจจุบันนี้ทางกรมวิชาการเกษตรกำลังทำการศึกษา เพื่อหาพันธุ์ที่เหมาะสม แต่ยังไม่ได้สรุปผลว่าพันธุ์ใดดีที่สุด ดังนั้นในระยะที่รอคอยผลการศึกษา ทางราชการนี้ จึงควรช่วยเหลือเกษตรกร ในการคัดเลือกพันธุ์มะพร้าวที่มีอยู่ นำมาจำหน่ายในราคาต่ำหรือแจกจ่าย เมื่อทางราชการมีพันธุ์ที่เหมาะสมแล้วก็ควรนำแจกเผยแพร่ และระยะการดำเนินการก่อนที่สวนมะพร้าวใหม่จะได้รับผลตอบแทนสวนเหล่านี้ ควรที่ได้รับเงินอุดหนุนไปก่อน และควรจะช่วยปรับปรุงสวนก่อนตกผลซึ่งสวนที่ปลูกแล้วแต่ยังไม่ถึงอายุที่จะมีการปฏิบัติบำรุงรักษาสวนมะพร้าว เพื่อให้ผลผลิตสูงเมื่อถึงระยะเวลาตกผล

2 การจัดการและปรึกษาทางคานเงินทุนหรือแหล่งเงินเชื่อ ซึ่งปัญหาคานเงินทุนนี้ว่าเป็นปัญหาใหญ่สำหรับเกษตรกร ซึ่งการให้เงินเชื่อ แก่เกษตรกรควรจะเป็นเงินเชื่อระยะปานกลาง หรือระยะยาว เนื่องจกการลงทุน ในคานการทำสวนมะพร้าว ต้องใช้ระยะเวลาานมากกว่าปี จึงจะได้รับผลตอบแทน และแหล่งเงินทุน ควรจะมีแหล่งเงินทุนและเงินเชื่อ ให้มากขึ้น รวมทั้งปริมาณเงินที่ให้เกษตรกรกู้ และการให้บริการอื่น ๆ ทดแทนเงินทุน เนื่องจากการขาดแคลนเงินทุนของเกษตรกร เพื่อใช้จ่ายในการจัดการปัจจัยการผลิตทางราชการควรให้ความช่วยเหลือในการจัดการปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์พืชคลุมดินและการบริการเครื่องมือ เครื่องจักร-ไถพรวน ยาป้องกันกำจัดศัตรูพืช และบริการทางคานวิชาการและฝึกอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการตลาด.

- 1 ราคามะพร้าว ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เวลาผลิตผลจะออกมาตามฤดูกาลซึ่งจะมีปริมาณมาก จะทำให้ราคาตกต่ำ และราคาจะสูงในขณะที่ผลิตผลมาสู่ตลาดนอกฤดูกาล ทางการควรจะมีมาตรการ เพื่อกำหนดราคาที่เหมาะสม เป็นธรรมทั้งเกษตรกรและผู้บริโภค ส่งเสริมให้ตลาด มีสถานะสมบูรณ์ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อความเป็นธรรมต่อผู้บริโภคและเกษตรกร
- 2 ควรจะมีการจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรหรือสหกรณ์ เพื่อให้มีอำนาจการต่อรองในการขายผลผลิต และสามารถจัดซื้อปัจจัยการผลิต ในราคาที่ต่ำ การดำเนินงานของกลุ่มรัฐบาลไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวมากนัก เพื่อทำให้สมาชิก ได้มีความรู้สึกรู้ว่า เป็นงานของตนเอง ไม่ใช่รัฐบาลหรือหน่วยงานราชการอื่น

กรณีรัฐบาลควรจะเป็นพี่เลี้ยง ให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น

- 3 กรณีถ้ามีผลผลิตมากควรส่งเสริมอุตสาหกรรมการแปรรูปมะพร้าว เช่น ส่งเสริมให้มีโรงงานอบมะพร้าวแห้งชั้นดี หรือส่งเสริม ให้มีการจัดตั้งโรงงานปั่นน้ำมะพร้าว เช่น การทำน้ำกระทิ เพื่อที่เกษตรกร จำหน่ายผลผลิตที่มากแก่โรงงานอุตสาหกรรม เหล่านี้ และทางราชการควรให้ความรู้ ในการเก็บผล ความรู้ในการทำมะพร้าวแห้งชั้นดี และจะต้องพยายามที่จะเป็นตลาดมะพร้าวให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการเกษตร. 2525. รายงานการสัมมนา เรื่องมะพร้าวและโกโก้. งานทะเบียน และประมวลสถิติ, กองแผนงาน กรุงเทพมหานคร.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. 2522. การปลูกมะพร้าว. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตร, แห่งประเทศไทย.
- จุดเด่นแก่ พานิช. 2527 การปลูกมะพร้าว. ศูนย์เกษตรอำเภอ, กรมส่งเสริมการเกษตร ประสิทธิภาพ หองสมุทร ร.ค. 2500. วิธีการขี้อะพร้าวที่เกาะสมุย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ลลิต ทศนาพินิจ. 1514. อุตสาหกรรมสาร. กรุงเทพมหานคร, โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะ รัฐมนตรี.
- วารสาร สถิติ รายไตรมาส สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- วินัย วรรณศิลป์. 2510 การทำไร่มะพร้าว ในจังหวัดสมุทรสงคราม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถิติการปลูกไม้ผล ปีการเพาะปลูก 2528-2529 กรมส่งเสริมการเกษตร. กองแผนงาน กรุงเทพมหานคร.
- สมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. 2499. บทความวิชาการเกษตร เรื่องมะพร้าว. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- หลวงบุเรศรบำการ ศจ. 2519. การทำไร่มะพร้าว. กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์เจริญทัศน์
- โอวาท จุฑานนท์. 2514. มะพร้าว. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โรเนียว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

การผลิตและวิธีการตลาดของมะพร้าว ในท้องที่ อ.อัมพวา
จังหวัด สมุทรสงคราม

เฉพาะ

เกษตรกรผู้ผลิตมะพร้าวผล

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

1. ให้ทำเครื่องหมาย / หน้าช่องว่างที่ท่านต้องการ
2. คำถามแต่ละข้อให้ตอบเพียงข้อเดียว ยกเว้นบางข้อที่ระบุให้ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ
3. คำถามบางข้อไม่ได้ให้เลือกตอบ แต่จะมีช่องว่างให้ท่านเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ก. ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ นามสกุล
2. บ้านเลขที่ หมู่ที่.....
อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม
3. อายุ.....ปี
4. ก () ไม่ได้รับการศึกษา
ข () ประถมศึกษา
ค () มัธยมศึกษา
ง () อชีวศึกษา
จ () ปริญญาตรี
ฉ () สูงกว่าปริญญาตรี
5. จำนวนสมาชิกในครัวเรือน.....คน
6. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่กำลังศึกษาอยู่.....คน
7. จำนวนสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่ทำงาน.....คน

หมวด ข. ข้อมูลด้านการผลิต

1. เนื้อที่ถือครองของเกษตรกร
ก.() เนื้อที่ถือครองของเกษตรกร ข.() เนื้อที่เช่า
2. จากข้อ 1. ถ้าเนื้อที่ถือครองของตนเอง.....ไร่
3. ปริมาณต้นมะพร้าวของเกษตรกร
ก.() น้อยกว่า 50 ต้น ข.() จำนวน 50-99 ต้น
ค.() จำนวน 100-199 ต้น ง.() จำนวน 200ต้นขึ้นไป
4. ปริมาณต้นมะพร้าวที่ให้ผลผลิตแล้ว
ก.() น้อยกว่า 50 ต้น ข.() จำนวน 50-99 ต้น
ค.() จำนวน 100-199 ต้น ง.() จำนวน 200 ต้นขึ้นไป
5. จำนวนต้นมะพร้าวต่อไร่
ก.() น้อยกว่า 10 ต้น ข.() จำนวน 10-29 ต้น

ค.(สารนี้)เป็นจำนวนที่ 20-29 ต้น ไร่รับการจ้างงานเพียง (การศึกษา) ที่จำนวน 30 ต้นขึ้นไป ใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความช่วยเหลือจากส่วนราชการ (ระบุชื่อสถาบัน ลักษณะความช่วยเหลือ)

.....
.....

5. ท่านคิดว่าผู้ที่เข้ามาทำส่วนมะพร้าวรายใหม่ จะมีอุปสรรคอย่างไร

.....
.....

หมวด จ. อื่น ๆ

1. นอกจากทำส่วนมะพร้าวแล้ว ทำอาชีพรองอย่างอื่นหรือไม่

ก. () มี

ข. () ไม่มี

2. ท่านมีรายได้จากการทำส่วนมะพร้าวหรือไม่

ก. () มี

ข. () ไม่มี

3. บันทึกของผู้สัมภาษณ์.....

.....
.....
.....

3. ทานนิยมการจำหน่ายผลมะพร้าวแบบใด

ก. () ขายส่ง

ข. () ขายปลีก

ค. () อื่น ๆ

4. ทานขายผลผลิตให้แก่ใคร

ก. () พอคามะพร้าวผลในท้องถิ่น

ข. () พอคามะพร้าวผลในกรุงเทพฯ

ค. () พอคามะพร้าวขายปลีก

ง. () อื่น ๆ

5. การขนส่งในการจำหน่ายมะพร้าวเป็นอย่างไร

ก. () ขนไปส่งพอกที่ตลาด

ข. () พอค่านำรถไปรับซื้อถึงสวน

ค. () อื่น ๆ

6. การตั้งราคามะพร้าวกำหนดอย่างไร

ก. () กำหนดเองโดยดูราคาจากตลาด

ข. () พอค่านับซื้อกำหนดเอง

ค. () กำหนดตามประกาศของทางราชการ

ง. () อื่น ๆ

7. มะพร้าวผลที่เก็บมาแล้ว

ก. () ขายทันที

ข. () เก็บรวบรวมไว้

หมวด ก. ปัญหาและอุปสรรคในการทำสวนมะพร้าว

1. ปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต

ก)

ข)

2. ปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ก)

ข)

3. ปัญหาการตลาด

ก)

ข)

แบบสอบถาม

เรื่อง

การผลิตและวิถีการตลาดของมะพร้าว ในท้องที่ อ.อัมพวา

เฉพาะ

ผู้รวบรวม ขายส่ง ขายปลีก มะพร้าวประเภทต่าง ๆ

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

1. ให้ทำเครื่องหมาย / หน้าช่องว่างที่ท่านต้องการ
2. คำตามบางข้อไม่ได้ให้เลือกตอบ แต่จะมีช่องว่างให้ท่านเติม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด ก. ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....นามสกุล.....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

2. เพศ

ก. () ชาย

ข. () หญิง

3. อายุ.....ปี

4. ระดับการศึกษา

ก. () ไม่ได้รับการศึกษา

ข. () ประถมศึกษา

ค. () มัธยมศึกษา

ง. () อาชีวศึกษา

จ. () ปริญญาตรี

ฉ. () สูงกว่าปริญญาตรี

หมวด ข. การรับซื้อและจำหน่าย

1. ประเภทของพอกา

ก. () พอกามะพร้าวผลในท้องถิ่น

ข. () พอกามะพร้าวผลจากกรุงเทพฯ

ค. () พอกามะพร้าวปลี

ง. () พอกาจากจังหวัดใกล้เคียง

จ. () อื่น ๆ ระบุ.....

2. ทานรับซื้อผลผลิตจากใคร

ก. () เกษตรกร

ข. () ผู้รวบรวมในท้องถิ่น

ค. () ผู้รวบรวมต่างท้องถิ่น

ง. () ผู้คาส่ง

จ. () ของตนเอง

ฉ. () อื่น ๆ ระบุ.....

3. ทานจำหน่ายผลมะพร้าวให้แกใคร

ก. () พอกาท้องถิ่น

ข. () พอกาส่ง

ค. () พอกาปลีในตลาดกรุงเทพฯ

ง. () ผู้บริโภคในจังหวัด

จ. () ผู้บริโภคในจังหวัดใกล้เคียง

ฉ. () จังหวัดต่าง ๆ ที่ขาดแคลนมะพร้าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

